14. TÜRK CEZA HUKUKU GÜNLERİ

Cinsel Dokunulmazlığa Karşı Suçlar

Prof. Dr. İbrahim DÜLGER'İN Anısına

BİLDİRİ ÖZETLERİ

14-15-16 Haziran 2019

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi

Kongre Organları

Onursal Başkanları

İsmail Rüştü Cirit, Yargıtay Birinci Başkanı
Prof. Dr. Mahmut Ak, İstanbul Üniversitesi Rektörü

Başkan

Prof. Dr. Adem Sözüer, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi

Düzenleyen Kurumlar

T.C. Yargıtay Başkanlığı

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi

Ceza Hukuku ve Kriminoloji Araştırma ve Uygulama Merkezi

İstanbul Kültür Üniversitesi
Ceza Hukuku Uygulama ve Araştırma Merkezi
Hacı Bayram Veli Üniversitesi
Hukuk Fakültesi Türk Ceza Hukuku Araştırma ve Uygulama Merkezi
Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi
Ceza ve Ceza Muhakemesi Anabilim Dalı

Düzenleme Kurulu

Prof. Dr. Adem Sözüer
Prof. Dr. İzzet Özgenç
Prof. Dr. Ahmet Gökcen
Mustafa Artuç Yargıtay 14. Ceza Dairesi Üyesi
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet Maden
Dr. Öğr. Üyesi Serdar Talas
Arş. Gör Dr. Rahime Erbaş

Yürütme Kurulu

Arş. Gör. Dr. Rahime Erbaş
Arş. Gör. Sertaç Işıka
Arş. Gör. Cafer Erdem Umudum
Arş. Gör. Oğuzhan Demir
Arş. Gör. Yiğit Yeniyetişme

Bilimsel Danışma Kurulu

Prof. Dr. Bahri Öztürk
Prof. Dr. Cumhur Şahin
Prof. Dr. İzzet Özgenç
Prof. Dr. Ahmet Gökcen
Prof. Dr. Mustafa Ruhan Erdem
Prof. Dr. Hamide Zafer
Prof. Dr. Fatih Selami Mahmutoğlu
Prof. Dr. Mahmut Koca
Prof. Dr. Ali Kemal Yıldız
Prof. Dr. İlhan Üzülmez
Prof. Dr. Ali, Rıza Çınar
Prof. Dr. Çetin Arslan
Prof. Dr. Berrin Akbulut

Katkı Sunanlar

Dr. Öğr. Üyesi Muhammed Demirel
Arş. Gör Dr. Tuba Kelep Pekmez
Arş. Gör. Büşra Demiral Bakırman
Arş. Gör. Buhari Çetinkaya
Arş. Gör. Ömer Metehan Aynural
Arş. Gör. Havva Begüm Tokgöz
Arş. Gör. Esra Dikmen
Arş. Gör. İpek Altınsaban
Arş. Gör. Gözde İbicioğlu
Arş. Gör. Muhammet Kahveci
Arş. Gör. Muhammet Hasan Kaya
Arş. Gör. Büşra Özçelik

Katkı Sunan Öğrencilerimiz
Gülben Sena Ağaoğlu
Emre Aydın
Taha Çakır
Mehmet Fatih Çiftçi
Nesrin Gelik
Betül Karaaslan
Zeynep Saliha Koca

Sekretarya
Aysel Yılma

SARKINTILIK

Tahir Hami TOPAÇ
Yargıtay Ceza Genel Kurulu Tetkik Hakimi

Özet

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu (TCK), cinsel dokunulmazlığa karşı suçlar bakımından 765 sayılı Türk Ceza Kanunu'ndan (ETCK) oldukça farklı bir yapı ve bakış açısıyla düzenlenerek köklü değişiklikler getirmiş, ilerleyen süreçte Anayasa Mahkemesinin iptal kararları ve uygulamada karşılaşılan sorunlar nedeniyle ilgili suç tiplerinde 5377, 6545 ve 6763 sayılı Kanunlarla bazı değişiklikler ve yeniden düzenlemeler yapılmıştır. Bu kapsamda ETCK'da yer alıp soyut ve sınırları çizilemeyen "sarkıntılık" kavramına CK'da yer verilmeyerek "cinsel saldırı" ve "cinsel istismar" kavramları tercih edilmiş, bu dönemde TCK'nın 102/5 ve 103/6. maddelerinde düzenlenen mağdurun beden veya ruh sağlığının bozulması şeklindeki neticesi sebebiyle ağırlaşmış halin değerlendirilmesi bakımından Yargıtay kararlarında "ani, süreklilik arz etmeyen ve kesintili" şeklinde bir tanımlamayla uygulamada tekrar ortaya çıkan "sarkıntılık" kavramı, 6545 sayılı Kanunun 58 ve 59. maddeleri ile TCK'da cinsel saldırı ve çocukların cinsel istismarı suçlarında daha az cezayı gerektiren nitelikli hâl olarak kabul edilerek yeniden ceza hukuku mevzuatına dâhil edilmiştir.

Çalışmamızda ETCK'da olduğu gibi TCK'da da tanımı bulunmayan sarkıntılık kavramı, öğretideki görüşler ve yargı kararları ışığında tanımlanmaya çalışılarak ilgili suçların basit halinden farkı ortaya konulacak ve öngörülen yaptırımlar TCK'nın 7. maddesi uyarınca lehe olan kanunun tespiti bakımından değerlendirilecektir.

SEXUAL IMPORTUNITY

Tahir Hami TOPAÇ
Reparteur Judge in the Cassasion Court of Turkey

Abstract

Turkish Criminal Code No. 5237 (TCK) was revolutionized by being regulated in a quite different context and from a different viewpoint differently from Turkish Criminal Code No. 765 (ECTK) in terms of crimes against sexual immunity, and the crimes in question were amended and reorganised by Laws numbered 5377, 6545 and 6763 due to the rulings of the Constitutional Court and problems in practice in the following years. In this context, the concept of "sexual importunity" which was within the scope of the ETCK, and was both abstract and hard to border has not been fallen within TCK and the concepts of "sexual assault" and "child molestation" has been preferred instead. In this period, the concept of "sexual importunity" which has reappeared in practice because of the definition of the Court of Cassation, including "sudden, non-permanent and intermittent" in interpreting the deterioration of physical and mental health was within the scope of Articles of 102/5 and 103/6 of the TCK, has been reintroduced by the Articles of 58 and 59 of the Law numbered 6545, as a mitigating circumstance regarding the crimes of "sexual assault" and "child molestation" in the TCK.

In this study, the concept of "sexual importunity" which was not included in both TCK and ETCK will be defined in the light of doctrine and judicial decisions to show its difference from the basic feature of the crimes concerned, and the sanctions of this offence will be evaluated in terms of the determination of the rule in favour according to Article 7 of the TCK.

MAĞDUR ÇOCUKLARIN KAMU DAVASINA KATILMA HAKKI

Dr.Veli KAFES
Yargıtay Cumhuriyet Savcısı

Özet

Ceza muhakemesinde kovuşturma evresinde hüküm verilinceye kadar ilgililer şikâyetçi olduklarını bildirerek kamu davasına katılma isteminde bulunabilirler. Katılanın sonradan davaya katılma hakkından vazgeçmesi mümkündür. Mağdur çocuğun davaya katılma hakkına ilişkin iradesi kanuni temsilcileri tarafından ortaya konulmaktadır. Bununla birlikte Ceza Muhakemesi Kanununun 234/2 maddesine göre, onsekiz yaşını doldurmamış olan mağdurun istemi aranmaksızın hem soruşturma evresi hem de kovuşturma evresi için bir vekil görevlendirilmektedir. Zorunlu olarak atanan vekilin de davaya katılmasına karar verilmiş olan mağduru temsil etme yetkisi bulunmaktadır. Ancak zorunlu vekil ile yaşı küçük mağdurun iradelerinin çelişmesi halinde, hangisinin iradesine üstünlük tanınacağı konusunda kanunda açık bir düzenlemeye yer verilmemiştir. Tebliğimizde, uygulamada genellikle çocukların cinsel istismarı suçunda ortaya çıkan bu soruna ışık tutmaya çalışılacaktır.

VICTIM CHILDREN'S RIGHT TO PARTICIPATE IN PUBLIC CASE

Dr.Veli KAFES
Prosecutor in the Court of Cassasion of Turkey

Abstract

In criminal proceedings, during the prosecution phase, the concerned persons may request to participate in the public case by declaring that they lodge a complaint. It is possible for the intervening person to give up the right to join the case later. The victim child's right to participate in the case is set by his legal representatives. However, under Article 234/2 of the Code of Criminal Procedure, a representative must be appointed for both the investigation phase and the prosecution phase without demanding of the victim who has not completed the age of eighteen. The legally appointed lawyer is also authorized to represent the victim child who has been decided to participate in the case. However, if there is a conflict between the compulsory lawyer's will and the victim child's will, the law does not contain an explicit regulation about whose will to be superior. In this presentation, in practice, we will try to shed light on this problem, which usually occurs in the offense of sexual abuse of children.

CİNSEL İSTİSMAR NEDENİYLE ADLİ SİSTEME GİREN MAĞDUR VE FAİL ÇOCUKLAR İÇİN SORUN ALANLARININ ADLİ PSİKİYATRİK YÖNDEN ELE ALINMASI

Prof. Dr. Ayşen COŞKUN

Özet

Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları AD Başkanı, Türkiye Çocuk ve Genç Psikiyatrisi Derneği Adli Psikiyatri Komisyon Başkanı

Adli çocuk ve ergen psikiyatrisinin bir yan dal olarak dünyadaki gelişimi son 20 yılda gerçekleşmiştir. Ülkemizde ise ayrı bir yan dal eğitimi henüz bulunmamaktadır. Çocuk ve ergenlerde adli psikiyatrik değerlendirmeler genellikle uzmanlık eğitimlerinde hiç çocuk psikiyatrisi eğitimi almamış ya da sadece 2 ay çocuk psikiyatrisi rotasyonu yapmış olan adli tıp uzmanları tarafından yapılmaktadır.

Fiziksel bulguların kaybolduğu veya saptanamadığı durumlarda cinsel saldırıları saptamanın ve suçu kanıtlamanın yegane yolu ayrıntılı bir adli psikiyatrik değerlendirmedir. Adli psikiyatrik değerlendirme sonuçları pek çok ülkede delil niteliğindedir.

Muayenede sosyokültürel özelliklerden başlayarak oldukça ayrıntılı anamnez alınmalı, klinik muayene yapılmalı, olayın adli boyutu olduğu ve tedavi var olan bulguları ortadan kaldırabileceği için muayene bulguları mümkün olduğu ölçüde ***adli tıp uzmanı ve çocuk psikiyatrı ile birlikte*** dikkatli ve ayrıntılı bir biçimde kaydedilmelidir.

Çocukların çoğu tanıdıkları biri tarafından istismar edilir: %30'u aile içinden, %55'i aile dışından ama tanıdık biri, sadece %15'i yabancı biri tarafından istismar edilmektedir ve %85'inde fiziksel bulguya rastlanmamaktadır.

Bu bilgiler ışığında her adlî vakada psikiyatrik muayenenin/ruhsal durum muayenesinin yapılmasının önemi yadsınamaz.

Özellikle ABD'de 1990'lı yıllara kadar hukuk sistemi içinde çocuk ve gencin korunması ve rehabilitasyonundan çok toplumu korumaya

odaklanan uygulamalara ağırlık veriliyordu. 2000'li yıllarla birlikte cinsel istismarın failinin çocuk olması durumunda ise adli sisteme giren çocuklarda suç davranışının tekrarlamasını önlemek için **çocuğa ve aileye** ait **koruyucu ve riski azaltmaya dönük** etkenlerin ayırt edilmesi ve tanımlanması önem kazanmaktadır. Son yıllarda çalışmalar bu alana ağırlık vermektedir.

Adalet sistemine giren ruhsal sorunları olan gençler uygun tedavi almayıp sadece cezalandırma ile karşı karşıya kalmakta ve sorunlarda kronikleşme riski ortaya çıkmaktadır. Bu ise serbest kaldıklarında topluma uyum sağlamayıp suç davranışını tekrarlamalarına, toplumun korunmasını ve güvenliğinin sağlanmasını daha ciddi bir şekilde tehdit etmelerine yol açmaktadır. Halen var olan uygulamadaki riskler ve önerilen yasal düzenlemelerle ilgili Kocaeli Çok Disiplinli Çalıştay sonuçları konuşmada ele alınacaktır.

ADALET SİSTEMİMİZDE MAĞDUR ODAKLI UYGULAMA: ADLİ GÖRÜŞME ODALARI

Prof. Dr. Tolga DAĞLI

Marmara Üniversitesi Çocuk Koruma Uygulama ve Araştırma Merkezi Müdürü

Özet

Adalet sistemiyle temasta olan suç mağduru veya tanığı olarak çocuklar, kadınlar ve kırılgan gruplar sistemin karmaşık ve sert yaklaşımı nedeniyle ikincil örselenmelere uğrayabilmektedirler. Türkiye'deki yasalara göre, adalet sisteminde çocuklarla ilgili tüm uygulamalarda çocuğun yüksek yararı ilkesi gözetilmektedir. Bu alandaki en son gelişme Adli Görüşme Odalarının (AGO) kurulması olmuştur. AGO lar adalet sistemi içerisindeki çocuklar ve mağdur yetişkinler için ifade ve beyan alma süreçlerini iyileştirmek amacıyla adliyelerde yer alan odalardır. 4 temel amacı vardır.

-Çocuğun üstün yararı ilkesi uyarınca çocuk dostu adli usullerin işletilmesi

-Görüşme yapılacak kişiyle uygun ortam ve yöntemle görüşme yapılması

-İkincil örselenmenin önlenmesi

-Korunma gereksinimlerinin saptanması ve ilgili hizmetlere yönlendirilmesi.

AGO; görüşme yapılacak kişilerin ve diğer ilgililerin işlem öncesinde bekleyeceği, gerektiğinde avukatıyla birebir görüşme yapacağı bekleme odası, uzmanla sesli ve görüntü kaydı alınarak görüşmenin yapıldığı görüşme odası ve adli görüşme sırasında ilgili hâkim veya Cumhuriyet savcısı ile birlikte hazır bulunabilecek diğer ilgili kişilerin, adli görüşmeyi takip ettiği gözlem odasından oluşmaktadır.

Adli Görüşme Odalarındaki hizmetin en iyi şekilde gerçekleştirilmesi için, Adalet Bakanlığı Mağdur Hakları Dairesince, 2017-2018 yılları arasında AGO larla ilgili adalet sisteminde çalışan uzmanların, hakim ve savcıların adli görüşme bilgi ve becerilerini artırmak, eğitim

VICTIM ORIENTED PRACTICE IN JUDICIAL SYSTEM: JUDICIARY INTERVIEW ROOMS

Prof. Dr. Tolga DAĞLI

Director of Marmara University Child Protection Center

Abstract

Children, women who have been victimized and other vulnerable groups such as refugees and disabled persons who are in contact with the legal system may be secondarily victimized by the complicated and harsh approach of the legal system. In Turkish legislations, the principle of the best interest of the child has been adopted for all procedures regarding children. The most recent development in this area is the establishment of judiciary interview rooms. (JIRs)

Main objectives of the JIRs are:

-Applying child-friendly judicial procedures in line with the principles of child`s best interest.

-Conducting interviews under proper conditions and methods convenient for the mental/physical conditions of the interviewee.

-Prevention of the secondary victimization.

-Identification of protection needs and referral to related services.

JIRs have three units:

Waiting Room: Multipurpose room where the interviewees and other parties wait.

Interview Room: The room where an expert can conduct a one-on-one interview with the interviewee and where interview is audio-visually recorded.

Observation Room: The room with technical equipment where judges, public prosecuters and lawyers can observe interviews on the screen and ask their questions to the interviewee with the assistance of expert and through the sound system.

modülleri ve kılavuzlar geliştirmek, kalite güvencesi için izlem, değerlendirme ve süpervizyon çerçevesi oluşturmak amacıyla bir proje yapıldı.

Eğitime adliyelerde çalışan 414 hakim ve savcı, 518 uzman, 147 AGO koordinatörü katıldı. Proje sonunda katılımcılardan; hazırlanan materyaller, eğitimin içeriği ve süpervizyon eğitimlerinden olumlu geri bildirimler alındı ve çok beğenildi. İlk uygulamalardan olumlu sonuçlar alınması üzerine, Adalet Bakanlığı Adli Görüşme Odalarının sayısını Haziran 2018 de 59 a çıkarttı. Adalet sistemine çalışan profesyonellerinin farkındalığında artış oldu ve Mayıs 2019 tarihi itibariyle AGO larda 8000 in üzerinde adli görüşme yapıldı.

Ministry of Justice Victim Rights Department started "Strengthening Capacity and Skills of Professionals on Judicial Interview" Project in 2017. The main goal of the project was to build necessary grounds for high quality implementation of the judicial interview rooms and to bring the procedures in line with the rights and well-being of children, women and other concerned vulnerable groups. The specific objectives were; enhance knowledge and skills on specific interview skills of the experts in justice system, develop training manuals and guidelines for various professionals and creating an M&E and a supervision framework for quality assurance.

414 judges and public prosecuters, 518 court experts and 147 JIR coordinators have attended in training programs.

Due to the successful outcomes and positive feedback right after the activation of the JIRs, the Ministry of Justice decided to increase the number of JIRs to 59. AGOs became active as of 03.04.2017 and so far more than 8000 interviews have been conducted already.

BİR PSİKİYATRİST OLARAK CİNSEL SUÇLULARA VE MAĞDURLARA YAKLAŞIM

Doç. Dr. Fatih ÖNCÜ

Özet

Cinsel suçlar son yıllarda diğer şiddet suçlarına göre daha çok dikkat çekmeye başlamıştır. Toplumun ve medyanın daha fazla tepki vermesi nedeniyle dünyada ve ülkemizde yasalar değişmeye başlamıştır. Psikiyatrlardan daha çok tıbbi görüş istenmeye başlanmıştır. Cinsel suç işleyenlerde ceza sorumluluğu olup olmadığı ya da cezaevinde bulunuyorsa tedavi gerektiren ruhsal hastalık olup olmadığı konularında, cinsel suç mağdurlarında ise suçun anlamını bilip bilmediği ya da kendisini savunup savunamayacağını konularında rapor düzenlenmesi istenebilir.

Cinsel suç işleyenler birbirinden oldukça farklı gruplardan oluşur. Sanılanın aksine sadece bir kısmında ciddi psikiyatrik hastalık görülür. Toplumun ve medyanın bakış açısından cinsel suç işleyenlere ruhsal hastalığı olan kişiler gözüyle bakılır ancak bunların çok az bir kısmı adli psikiyatriyi ilgilendirir. Her cinsel suç işleyen parafilik olmadığı gibi, her parafilik de suç işlemez. Her cinsel suç işleyen kişi hasta olmadığından dolayı sadece tedavi gereksinimi olan ve tedavi olmak isteyen kişiler tedavi programına alınmalıdır. Kamuoyu ve medyanın beklentisinin aksine parafiliklerde bile olgunun psikopatolojisinin derecesine göre tedavi, bilişsel davranışçı terapiden, psikofarmakolojik

THE APPROACHES TO SEXUAL OFFENDERS AND VICTIMS AS A PSYCHIATRIST

Assoc. Prof. Fatih ÖNCÜ

Abstract

In recent years the sex offenses have attracted more attention according to other violent crimes. Because of the society and the media reponse more the laws have began to change in the world and our country. The psychiatrists have began to be asked more medical opinion. About the sexual offenders, a report may be asked for on the subject whether they have criminal responsibility or not. If these offenders were in prison then may asked for a report that they have a mental illness which must be treated. In the sexual victims, this also reports may be asked for whether they know the meaning of offence or they may defend theirself

Sexual offenders consist of widely different groups. Contrary to popular blief, only a part of them have serious mental illness. From the point of view of the society and the media, those who commit sexual offenses are seen as persons with mental illness, but only a few of them concern forensic psychiatry. Like every sexual offenders are not paraphiliac, every paraphiliac do not also commit to crime. Since very sexual offender is not sick, only those who need treatment and who want to be treated should be included in the treatment program. Contrary to the expectations of the public and the media, even in paraphiliacs, treatment varies from

(seçici serotonin geri alım inhibitörleri) ve hormonal (antiandrojen) tedaviye hatta bunların birlikte uygulanmasına kadar geniş bir yelpazeden oluşmaktadır. Uluslararası sözleşmeler ve etik ilkeler gereği bu tedavilerin uygulanmasında kişinin onamının alınması gerekmektedir.

Cinsel saldırının birçok ruhsal hastalığa zemin hazırladığı bilinmektedir. Cinsel saldırı kurbanlarında psikiyatrik bozukluklar yaygındır. Travma sonrası stres bozukluğu, depresyon, anksiyete bozukluğu, uyum bozukluğu bu rahatsızlıkların en sık bildirilenleridir. Bunun yanı sıra düşük benlik algısı, intihar girişimi, alkol ve diğer madde bağımlılıklarının, birçok kişilik ve davranış bozukluğunun cinsel saldırı öyküsü ile ilişkili olabileceği bildirilmiştir. Cinsel saldırı mağdurlarının muayeneleri özel bir önem ve özen gerektirir.

Adli psikiyatri uygulamalarında hem cinsel suç işleyenlerin hem de cinsel suç mağdurlarının değerlendirilmesi yapıldığından, bu konularda psikiyatrın hem yasal mevzuatı hem de bu olguların özelliklerini iyi bilmesi gerekmektedir. Bu nedenle, hem suç işleyenler hem de mağdurların bilirkişilikte nasıl değerlendirilmeleri gerektiği konusu literatür bilgileri ve pratik deneyimler ışığında derlenmiştir.

Anahtar kelimeler: Cinsel suçlar, mağdur, tedavi, adli psikiyatri

cognitive behavioral therapy to psychopharmacological (selective serotonin reuptake inhibitors) and hormonal (antiandrogen) treatment and even co-administration. In accordance with international conventions and ethical principles, the consent of the individual is required in the application of these treatments.

Sexual assault is known to pave the way for many mental illnesses. Psychiatric disorders are common in victims of sexual assault. Post-traumatic stress disorder, depression, anxiety disorder and adjustment disorder are the most frequently reported. In addition, low self-perception, suicide attempt, alcohol and other substance dependence, and many personality and behavioral disorders have been reported to be associated with a history of sexual assault. The examinations of victims of sexual assault require special attention and care.

Because of both the offenders and the victims of sexual offenses are performed by the forensic psychiatric, in these issues the psychiatrist needs to know better the legislation and the characteristics of these patients as well. Therefore the subject of how offenders and victims should be considered on the expertise was reviewed with literatural knowledges, laws and practical experiences.

Key words: Sexual offenders, victim, treatment, forensic psychiatry

CİNSEL TACİZ SUÇU

Dr. Ögr. Üyesi Serdar TALAS

Arş. Gör. Sertaç IŞIKA

Özet

765 sayılı TCK m.421'de düzenlenmiş olan "söz atma ve vücuda temas gerçekleştirilmeksizin yapılan sarkıntılık" suçlarının karşılığını 5237 sayılı TCK'da 105. maddede düzenlenen "cinsel taciz" suçu sağlamaktadır. Bu düzenlemede suçun fiil unsuru, bir kimseyi cinsel amaçlı olarak taciz etmek olarak yer almaktadır. Madde gerekçesinde, cinsel taciz, kişinin vücut dokunulmazlığının ihlâli niteliği taşımayan cinsel davranışlarla gerçekleştirilen; cinsel yönden, ahlâk temizliğine aykırı olarak mağdurun rahatsız edilmesi şeklinde ifade edilmektedir. Kanunda tanımının yapılmadığı cinsel taciz suçunu oluşturan fiiller, madde gerekçesi ile somut olayların yargı kararlarında yorumlanması neticesinde tespit edilmektedir. Bu noktada cinsel taciz suçu, "kanunilik ilkesi" bakımından eleştirilere maruz kalmaktadır. Somut olaylarda fiil unsurunun yorumlanması ile özel kast olarak aranan cinsel saikin değerlendirilmesi, farklı suçların oluşumuna neden olabilecektir. Çalışmamızın esasını, Yargıtay kararlarında cinsel taciz suçunun fiil unsuru ile manevi unsurun tespitinde varılan sonuçların değerlendirilmesi oluşturmaktadır.

THE CRIME OF SEXUAL HARASSMENT

Assist. Prof. Serdar TALAS

Res. Assist. Sertaç IŞIKA

Abstract

The crime of sexual harassment is regulated in article 105 of Turkish Penal Code number 5237 in consideration of the crime of molestation in article 421, which was regulated in Turkish Penal Code number 765. In this regulation, the act of crime is to harass a person for sexual purposes. In the justification of the article, sexual harassment is carried out with sexual behaviors that are not violations of the body's immunity; as disturbing the victim in violation of moral cleansing. The acts constituting the sexual harassment crime which is not defined in the law are determined as a result of the interpretation of concrete events in the judicial decisions on the grounds of the article. At this point, sexual harassment crime is subject to criticism in terms of the "legality principle". The interpretation of the act element in concrete events and the evaluation of sexual motive sought as special intentions may lead to the occurrence of different crimes. The basis of our study is the evaluation of the conclusions of the act element and the moral element in the decisions of the Court of Cassation.

CİNSEL DOKUNULMAZLIĞA KARŞI İŞLENEN SUÇLARDA RIZANIN NİTELİĞİ

Prof. Dr. Berrin AKBULUT

Özet

Kanun koyucu cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçlarda, rızaya suçların oluşması açısından değer tanımıştır. Ancak söz konusu suçlarda rızanın niteliği farklılık göstermektedir. Cinsel saldırı suçunun düzenlendiği 102. maddenin metninde (temel şeklinde) rızaya ilişkin bir belirleme yoksa da hükmün tamamından suçun rıza dışı gerçekleştirilmesinin arandığı anlaşılmaktadır. Dolayısıyla cinsel saldırı suçu açısından rızanın bulunmaması tipikliğe ilişkin bir unsur olduğu ortaya çıkmaktadır. Çocukların cinsel istismarına ilişkin 103. maddede ise 15 yaşından küçüklerin rızasına değer tanınmamış, 15 yaşından büyüklerin cinsel davranışlara gösterdiği rızanın ise davranışın cinsel ilişki olmaması şartıyla suçun oluşmasını engelleyeceği kabul edilmiştir. Dolayısıyla buradaki rıza da hukuka uygunluk nedeni olmayıp, tipikliğe ilişkin rıza niteliğini taşımaktadır. Reşit olmayanla cinsel ilişki suçunda ise rıza suçun oluşmasını engellememekte, bilakis suçun oluşmasını sağlamaktadır. Bu fiil açısından da rıza tipikliğe ilişkin unsur niteliği taşımaktadır. Belirtilen suçlarda rıza tipikliğe ilişkin bir unsur olduğu için de kastın kapsamı içinde yer almaktadır. Dolayısıyla fail hareket ederken kişinin rızasının

CHARACTERISTICS OF CONSENT IN THE CRIMES AGAINST SEXUAL IMMUNITY

Prof. Dr. Berrin AKBULUT

Abstract

In the crimes against sexual immunity the legislator gave special importance to the consent. However, the nature of the consent varies among these crimes. Although there is no determination about consent in the text of the Article 102 (in the form of a basic act) which the sexual assault crime is regulated, it is understood from the whole that the crime should be carried out without consent. Therefore, it is emerging that the absence of consent in terms of crime of sexual assault appears to be an element of typicalness. In article 103 which regulated sexual abuse of children, it has not given importance to the consent of those under 15 years old and if the behavior was not sexual intercourse it was accepted that the consent of the people older than 15 years old for sexual behavior would prevent the occurrence of the crime. Therefore, also the consent here is not a reason for compliance with law, it is related to the typicalness. On the crime of sexual intercourse with a minor, consent does not prevent the occurrence of the crime, on the contrary, provides the crime. Consent is characteristic of the typicalness, also in terms of this act. In the crimes mentioned, because the consent is about typicalness, it is evaluated within the scope of

bulunmadığını bilmelidir. Aksi takdirde suçun maddi unsurlarında hata hükümleri (TCK m. 30/1) çerçevesinde değerlendirme yapılması gerekmektedir. Ancak doktrinde rızanın hukuka uygunluk nedeni olduğunu kabul eden yazarlar bulunmaktadır. Yargıtay ise rızanın varlığını hukuka uygunluk nedeni olarak kabul etmektedir.

Tipikliğe ilişkin rıza, tipikliğin oluşmasını engellediği gibi tipikliğin gerçekleşmesini de sağlayabilir. Örneğin hırsızlık suçunda kişinin rızasının bulunması tipikliğin oluşmasını engellemektedir. Buna karşılık reşit olmayanla cinsel ilişki suçunda (TCK m. 104) mağdurun rızasının bulunması suç tipinin oluşmasını sağlamaktadır. Cinsel saldırı suçundaki rıza ise, tipikliğin oluşmasını engellemektedir.

Rıza gösterecek kişi suçun mağduru olan kişidir. Cinsel saldırı suçu için rıza açıklayacak kişi fiilin işlendiği esnada 18 yaşını doldurmuş olan kişidir. Mağdurun 18 yaşını bitirmiş olmak kaydıyla fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılayıp algılamaması 102. maddenin gerçekleşmesi açısından önemli olmayıp, rıza ve nitelikli halin uygulanması yönünden değer taşımaktadır. Cinsel istismar suçu içinse fiilin işlendiği esnada 15 yaşını doldurmuş olup olmamak önem taşımaktadır. On beş yaşını tamamlamış olup da fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılama yeteneği gelişmiş çocuğa karşı gerçekleştirilen cinsel davranışın suç teşkil etmesi için rıza dışı gerçekleştirilmesi

the intent. Therefore, the perpetrator must be aware of the lack of consent when he/she is in the action. Otherwise, the concrete case should be evaluated within the framework of the mistake provisions in material elements of the crime (Article 30/1). However, there are authors in the doctrine who accept that consent is a reason for compliance with law. The Supreme Court of Appeals also considers the existence of consent as a reason for compliance with law.

The consent about typicalness may prevent the occurrence of the typicalness or may lead to the realization of the typicalness. For example, in the theft crime, the existence of the consent of the victim, prevents the occurrence of the typicalness. On the other hand, in the crime of sexual intercourse with minor (Article 104), the consent of the victim provides the formation of the crime. The consent in the crime of sexual assault prevents the formation of typicalness.

The person authorized to declare consent is the person who is the victim of the crime. For the crime of sexual assault, the person declaring the consent is the person who has reached the age of 18 at the time of the action. The fact that the 18-year-old victim cannot perceives the legal meaning and results of the act is not important for the realization of Article 102 and it is important for the implementation of the consent and the qualified state of the crime. For the crime of sexual abuse, it is important whether or

gerekmektedir. 15 yaşını bitirmiş çocuğun rızası varsa ya fiil suç oluşturmamakta veya 104. madde kapsamında değerlendirilmesi sonucunu doğurmaktadır. 15 yaşını doldurmuş çocuğun rızası varsa cinsel ilişki dışındaki cinsel davranışlar suç oluşturmamaktadır. Mağdurun rızasıyla gerçekleştirilen cinsel ilişki ise suç teşkil etmekte, ancak ayrı bir maddede TCK m. 104'te düzenlenmektedir. Cinsel istismar suçunda onbeş yaşını tamamlamamış veya tamamlamış olmakla birlikte fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılama yeteneği gelişmemiş kişilere karşı gerçekleştirilen her türlü cinsel davranış ise suç teşkil etmekte ve bu kişilerin rızasının bulunup bulunmaması suçun oluşmasını engellememektedir. Kanun koyucu belirtilen durumda mağdurun rızasına değer tanımamış, her tür cinsel davranışın suç teşkil edeceğini kabul etmiştir. Reşit olmayanla cinsel ilişki suçunun oluşması için, cinsel ilişki yaşayan kişinin 15 yaşını bitirmiş olması, fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılaması ve 18 yaşını doldurmamış olması gerekir.

Kanaatimizce çocuk 18 yaşını bitirmemiş, ancak evlenme veya mahkeme kararı ile reşit olmuşsa 104. madde kapsamında suçun mağduru olmayacaktır. Maddede fail ile mağdur arasında yaş sınırının olmaması önemli bir eksiklik olarak görülmektedir. 40 yaşındaki bir kişinin 16 yaşındaki bir kişiyle cinsel ilişki yaşaması da 104. madde kapsamındadır. Bu anlamda fiilin rızaya bağlı kılınması da eleştirilmelidir.

not the victim is 15 years of age when the act is committed. For the occurance of the crime, sexual behavior against the child who has completed the age of 15 and has the ability to perceive the legal meaning and consequences of the act must be carried out without consent. If the child who is completed the age of 15 has the consent, the act does not constitute a crime or is evaluated under Article 104. Sexual behaviors other than sexual intercourse does not constitute a crime if the child who is completed the age of 15 has the consent. Sexual intercourse with the consent of the child who is completed the age of 15 constitutes a crime, but it is regulated in a separate article, in Article 104. All kinds of sexual behaviors against individuals who have completed the age of 15 but doesn't have the ability to perceive the legal meaning and consequences of the crime or have not completed the age of 15 are constitute a crime and whether the consent is exist or not, it doesn't prevent the occurrence of the crime. The legislator did not recognize the consent of the victim in the stated situation and accepted that any sexual behavior would constitute a crime. In order for occur the crime of sexual intercourse with a minor, the person who has sexual intercourse must be reached 15 years of age, perceive the legal meaning and consequences of the act and could not have been completed the age of 18 years. In our opinion, even though the child has not reached 18, if he or she has been of legal age by marriage or a court decision, will

Şikayete bağlı olması da İstanbul Sözleşmesinin gereklerini karşılamamaktadır.

Cinsel tacize ilişkin 105. maddede ise rızanın tipikliğe ilişkin olmasına yönelik belirlemeye rastlamadığımızdan nitelik olarak hukuka uygunluk nedeni rıza bulunduğunu görmekteyiz. Hukuka uygunluk nedeni olan rıza için, ilgilinin rızasında hukuka uygunluk nedenlerinin maddi şartlarının yanında sübjektif unsurunun da bulunması gerekir. Hukuka uygunluk nedeninin maddi şartlarında hata durumunda ise TCK m. 30/3 çerçevesinde değerlendirme yapılacaktır. Ancak cinsel taciz suçu açısından da rızanın hukuki niteliği doktrinde tartışmalı olup hem hukuka uygunluk nedeni rıza hem de tipikliğe ilişkin rıza belirlemesi yapan yazarlar bulunmaktadır. Bu çalışmada yukarıda belirtilen esaslar çerçevesinde her suç açısından konu açıklanmaya çalışılacaktır. Ayrıca yargı kararlarında durumun nasıl değerlendirildiği de ortaya konulacaktır.

Anahtar kelimeler: rıza, tipikliğe ilişkin rıza, hukuka uygunluk nedeni rıza, cinsel saldırı, cinsel istismar, cinsel taciz.

not be a victim of the crime in the Article 104. The lack of a definition of age difference between the perpetrator and the victim is an important deficiency in the article 104. For example, if a 40-year-old person has sexual intercourse with a 16-year-old person, this situation is also evaluated in the scope of Article 104. In this sense, the acceptance of the consent of the victim in this crime should be criticized. Seeking the complaint condition is also does not meet the requirements of the Istanbul Convention.

In the article 105 about sexual harassment, consent did not regulated as an element of typicalness. Therefore, the consent in Article 105 is a reason for compliance with the law. For the consent which is the reason for the compliance with the law, in the consent of victim, it is necessary to exist the material conditions as well as subjective element. In case of mistake in the material conditions of the reason of compliance with the law, an evaluation will be made within the framework of Article 30/3. However, in terms of the crime of sexual harassment, the legal nature of consent is disputed in the doctrine and while some authors agree that consent is a reason of compliance with the law, some argue that it is an element of typicalness.

In this study, it will be tried to explain the subject in terms of each crime in the framework of the principles mentioned above. In addition,

how the situation is evaluated in the judicial decisions will be revealed.

Key words: consent, consent with regard to typicalness, consent with regard to reasons for compliance of law, sexual assault, sexual abuse, sexual harassement.

CİNSEL DOKUNULMAZLIĞA KARŞI SUÇLARDA MAĞDURUN YAŞININ ÖNEMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Dr. Öğr. Üyesi Zafer İÇER

Özet

Cinsel dokunulmazlığa karşı suçlar, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 102 ila 105 inci maddeleri arasında düzenlenmiştir. 102 nci maddede cinsel saldırı, 103 üncü maddede çocukların cinsel istismarı, 104 üncü maddede reşit olmayanla cinsel ilişki ve 105 inci maddede cinsel taciz suçu yaptırıma bağlanmıştır.

Cinsel dokunulmazlığa karşı suçların çocuğa karşı işlenmesi, onlar üzerinde fiziksel ve psikolojik bazı olumsuz etkilere sebep olmaktadır. Bu etkiler, çocuğun yaşına ve bedensel gelişimine göre değişkenlik gösterebilmektedir.

Bu etkilerin değişiklik göstermesi temel olarak mağdurun yaşı ile ilişkilidir. Bu bağlamda Türk Ceza Kanun'unda, diğer ülkelerdeki kanunlara paralel olarak mağdura ilişkin yaş aralıkları belirlenmiştir.

İnsanın bedensel ve zihinsel gelişimi doğum ile birlikte belirli yaş dönemlerinde farklılıklar arz ettiği için işlenen fiillerin mağdur çocuk üzerindeki etkileri de değişiklik göstermektedir. 7-12 yaş döneminde nesne ve olaylar hakkında mantıksal olarak düşünebilen çocuk, 12 yaşından sonra ise soyut önermeler üzerine mantıksal olarak düşünebilmekte ve ideolojik sorunlarla ilgilenebilmektedir.

Bu gibi bilişsel farklılıklar değerlendirildiğinde, mağdur çocuğun içinde bulunduğu gelişim dönemine bağlı olarak, maruz kaldığı cinsel suçtan etkilenmesi ve üzerinde meydana getirdiği sonuçlar değişecektir. Bu bağlamda, mağdur çocuğun yaş dönemlerinin kategorize edilmesi ve yaptırımların bu duruma göre değişkenlik göstermesi ceza adaletinin bir gereğidir.

EVALUATION OF THE IMPORTANCE OF THE AGE OF THE VICTIMS FOR CRIMES AGAINST SEXUAL IMMUNITY

Assist. Prof. Zafer İÇER

Abstract

Crimes against sexual immunity are regulated in articles 102 to 105 of the Turkish Penal Code numbered 5237. Sexual assault in Article 102, sexual abuse of children in Article 103, sexual relations with minors in Article 104 and sexual harassment in Article 105 are sanctioned.

The treatment of crimes against sexual immunity against the child, causes some physical and psychological adverse effects on them. These effects may vary according to the age and physical development of the child.

The change of these effects is mainly related to the age of the victim. In this context, in accordance with the laws in other countries, age ranges of the victim have been determined in the Turkish Penal Code.

Since the physical and mental development of human beings present differences in specific age periods, the effects of the acts on the victim child also vary. The child who can think logically about objects and events in the age of 7-12 can think logically about abstract propositions after 12 years of age and can deal with ideological problems.

When such cognitive differences are evaluated, the affected child will be affected from the

sexual offense to which he / she is exposed and the results it brings on will change depending on the development period of the child. In this context, it is a necessity for the criminal justice to categorize the age groups of the child victim and to show that the sanctions vary according to this situation.

CİNSEL SALDIRI İDDİALARININ MEDİKOLEGAL OLARAK DEĞERLENDİRİLMESİ: 3 OLGU SUNUMU

Arda AKAY[1] S. Yazgülü TAŞTEMİR[2] B. Naz YORULMAZ[3] N. Gülben ALBAYRAK[4] Y. Tunç DEMİRCAN[5] A. Coşkun YORULMAZ

Özet

Cinsel saldırı iddialarında travmatik bulguların iddia ile uyumlu olması, sperm saptanması gibi cinsel saldırının delili olarak değerlendirilebilmektedir. Bu çalışmada, genital muayene bulgularının güncel literatür ve tıbbi rehberler eşliğinde tartışılması amaçlanmıştır.

OLGU 1: Fiili livata iddiası sonrası; anal bölgede ekimozlu fissür, ikinci muayenesinde ekimozlu fissür yanı sıra hemoroid pakeleri, üçüncü muayenesinde farklı bir lokasyonda iyileşmiş fissür skarı görülmüştür.

OLGU 2: Vajinal cinsel saldırı iddiası sonrasında trafik kazası geçiren olgunun, aynı gün yapılan genital muayenesinde labia majörde şişlik ve ekimoz görülmüştür. Ayırıcı tanı talep edilmiştir.

OLGU 3: İddia edilen fiili livata olayı sonrası ilk muayenesinde; saat 12 hizasında anal fissür görülen ancak hiperemi bulunmayan olgunun,

MEDICOLEGAL EVALUATION OF THE SEXUAL AGE CLAIMS: 3 CASE REPORTS

Arda AKAY[15] S. Yazgülü TAŞTEMİR[16] B. Naz YORULMAZ[17] N. Gülben ALBAYRAK[18] Y. Tunç DEMİRCAN[19] A. Coşkun YORULMAZ

Abstract

The fact that traumatic findings are concordant with the claim in sexual assault allegations can be considered as evidence of sexual assault, such as sperm detection. In this study, it is aimed to discuss the findings of genital examination in the light of current literature and medical guidelines.

CASE 1: After the allegation of anal abuse fissure with ecchimosys seen in the anal region, in the second examination, fissure and hemoriod pouches, and the third examination showed an improved fissure scar in a different location.

CASE 2: Swelling and ecchymosis were seen in the genital examination of a female who had a traffic accident after claimed vaginal sexual assault. A diffenretial diagnosis was requested.

CASE 3: In the first examination after the alleged anal abuse; in the first examination anal fissure was seen at the direction 12 o'clock, but no

[1] Uzmanlık Öğrencisi, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı
[2] İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kriminoloji ve Ceza Adaleti Yüksek Lisans Öğrencisi
[3] Doktor
[4] Patoloji Uzmanı Dr.
[5] Dr. Öğretim Üyesi, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Adli Tıp Enstitüsü
[15] Uzmanlık Öğrencisi, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı
[16] İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kriminoloji ve Ceza Adaleti Yüksek Lisans Öğrencisi
[17] Doktor
[18] Patoloji Uzmanı Dr.
[19] Dr. Öğretim Üyesi, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Adli Tıp Enstitüsü

ikinci muayenesinde ise anüs mukozasında çepe çevre kızarıklık ve saat 6 yönünde 0.2-0.3 cm'lik mükoz sıvı bulaşığı bulunan yapı görüldüğü belirtilmektedir.

Cinsel saldırı bulgularının ayırıcı tanısında; istemli ilişkiye ait, kaza sonucu oluşan ve tıbbi nedenlerle oluşan bulguların dikkate alınması zorunludur. Ayrıca, psikiyatrik değerlendirme yapılması da bir zorunluluktur. Her üç olguda da ilk muayenelerin adli tıp uzmanları dışında klinisyenler tarafından yapıldığı, genital bölge dışındaki genel beden muayenesinin eksik bırakıldığı görüldü. Olguların, multidisipliner yaklaşım ve ilgili laboratuvar desteklerinin sağlanabileceği merkezler tarafından değerlendirilememesi nedeniyle ayırıcı tanıların yetersiz yapıldığı görülmektedir. Bu nedenle çalışmada sunulan algoritma ve rehberlerin ilgili profesyonellere destek olacağı düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: cinsel saldırı, medikolegal, genital muayene.

hyperemia was seen. In the second examination, it was observed that there was hyperemia all around the mucosa of the anus and 0.2-0.3 cm structure contaminated with mucuous liquid in the direction of 6 o'clock.

In the differential diagnosis of sexual assault findings; it is mandatory to take into account the findings of the voluntary relationship, accidents and which are caused by medical reasons. In addition, psychiatric evaluation is a must. In all three cases, the first examinations were performed by clinicians other than forensic specialists, and the general examination outside the genital area was left incomplete.

Since the cases could not be evaluated by the centers where multidisciplinary approach and related laboratory support could be provided, the differential diagnosis was insufficient. Therefore, the algorithms and guidelines presented in the study were thought to support the relevant professionals.

Keywords: Sexual assault, medicolegal, genital examination.

CİNSEL SALDIRILARIN ÖNLENMESİNDE ADLİ TIBBİ YÖNDEN ALTERNATİF YAKLAŞIMLAR

Prof. Dr. Nevzat ALKAN

Özet

Cinsellik bilinçaltından (id) kaynaklanan bir içgüdüdür. Amacı soyun devamını sağlamak yani üremedir. O sebeple cinsellik en olumsuz koşullarda bile varlığını sürdürebilen bir istençtir. Ancak söz konusu arzunun toplum içerisinde kabul edilebilir koşullarda yaşanabilmesine olanak sağlamak için super-egomuz (bilinç üzeri seviyedeki denetim mekanizması) devrededir. Super-egomuz sayesinde cinselliği toplumun kabul edebileceği koşullar altında yaşayabilmekteyiz.

Ancak bazı durumlarda (alkol ya da madde etkisi altında olmak veya kişiye super-ego denetiminin ortadan kalktığını düşündüren koşullar (yalnız ve ıssız bir yerde mağdura ulaşabilmek ya da savaş ortamı gibi)) cinsel saldırıların ortaya çıktığı ya da tetiklendiği koşulları oluştururlar. Tüm ülkeler cinsel saldırıların ortadan kalkması için çaba harcamaktadırlar. Elbette her ülkenin konuya yönelim ve yaklaşımı ile koşulları farklıdır.

Bu sunumda cinsel saldırıların önlenebilmesi için zaman zaman ülke gündemine de gelen; cinsel saldırganarın ifşa edilmesi (Megan Yasası), ağır ceza tatbiki ve hatta idam cezası yaklaşımları ile kimyasal kısırlaştırma konularında bilgiler aktarılacak ve ülkemiz için hangi tatbikatın, hangi bakımlardan söz konusu olup olamayacağı masaya yatırılacaktır.

Anahtar kelimeler; Cinsel saldırılar, Megan yasası, kimyasal kısırlaştırma, adli tıp, Türkiye.

ALTERNATIVE APPROACHES IN THE PREVENTION OF SEXUAL ASSAULTS IN TERMS OF FORENSIC MEDICINE

Prof. Dr. Nevzat ALKAN

Abstract

Sexuality is an instinct caused by the unconscious (id). Its purpose is to ensure the continuation of the generation. Therefore, sexuality is a desire that can survive even in the most adverse conditions. However, our super-ego (on-the-edge control mechanism) is in place to enable this desire to live in acceptable conditions within society. Thanks to our super-ego, we can live the sexuality under the conditions that the society can accept.

However, in some situations (under the influence of alcohol or substance, or conditions that suggest that the super-ego control of the person has disappeared (such as accessing the victim in a solitary and desolate place, or the environment of war), they constitute the conditions in which sexual assaults occur or are triggered. All countries are making efforts to eliminate sexual assaults. Of course, each country's orientation and approach and conditions are different.

In this presentation, to prevent sexual attacks from time to time on the agenda of our country; Information will be given on the issues of disclosure of sexual assailants (Megan's Law), heavy penalties, and even death penalty approaches and chemical sterilization, and the ways in which the exercise may or may not be considered for our country.

Anahtar kelimeler; Sexual assaults, Megan's law, chemical sterilization, forensic medicine, Turkey.

CİNSEL İSTİSMAR İDDİALARINDA SUÇA SÜRÜKLENEN ÇOCUKLARIN CEZA SORUMLULUĞUNUN RETROSPEKTİF DEĞERLENDİRİLMESİ

S. Yazgülü TAŞTEMİR[6] Zehra KOYUNCU[7] Büşra ARSLAN[8]Arda AKAY[9] Rahime ERBAŞ[10] Işılay BALCI[11] Meltem AKSOY[12] N. Gülben ALBAYRAK[13] Burak DOĞANGÜN[14] A. Coşkun YORULMAZ

Özet

Oniki – Onbeş yaş grubuna dahil çocukların cinsel istismar suçunun faili olduğu olgularda, çocuğun ceza sorumluluğunun tespiti, ancak adli-tıbbi değerlendirme ile mümkün olabilmektedir. Çocuğun ceza sorumluluğu sıklıkla hatalı değerlendirildiği gibi, salt akıl hastalığının olup olmadığının değerlendirilmesi değildir. 5237 sayılı TCK'nın aradığı değerlendirme, isnad olunan suç ile ilgili olarak fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılama ve davranışlarını yönlendirme yeteneklerinin yeterince gelişip gelişmediği

RETROSPECTIVE EVALUATION OF CRIMINAL RESPONSIBILITY OF JUVENILES PUSHED TO CRIME IN SEXUAL ABUSE CLAIMS

S. Yazgülü TAŞTEMİR[20] Zehra KOYUNCU[21] Büşra ARSLAN[22]Arda AKAY[23] Rahime ERBAŞ[24] Işılay BALCI[25] Meltem AKSOY[26] N. Gülben ALBAYRAK[27] Burak DOĞANGÜN[28] A. Coşkun YORULMAZ

Abstract:

In cases in which children in the twelve to fifteen age group are the perpetrators of sexual offenses, the determination of criminal responsibility of the child is only possible by medicolegal evaluation. As the child's criminal liability is often seen, it is not an assessment of whether there is a mental illness alone. The evaluation of the Turkish Penal Code No. 5237 seeks is an assessment of the ability of the actors to perceive the legal meaning and results of the act and to guide their behavior in relation to the

[6] Avukat, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kriminoloji ve Ceza Adaleti Yüksek Lisans Öğrencisi
[7] Uz.Dr, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkarı Anabilim Dalı
[8] Dr, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkarı Anabilim Dalı Uzmanlık Öğrencisi
[9] Doktor, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı Uzmanlık Öğrencisi
[10] Araştırma Görevlisi Dr.iur, İstanbul Üniversitesi Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku Anabilim Dalı
[11] Doktor, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Adli Tıp Anabilim Dalı Uzmanlık Öğrencisi
[12] Avukat
[13] Patoloji Uzmanı Dr.
[14] Prof. Dr., İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı
[20] Avukat, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kriminoloji ve Ceza Adaleti Yüksek Lisans Öğrencisi
[21] Uz.Dr, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkarı Anabilim Dalı
[22] Dr, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkarı Anabilim Dalı Uzmanlık Öğrencisi
[23] Doktor, İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Adli Tıp Anabilim Dalı Uzmanlık Öğrencisi
[24] Araştırma Görevlisi Dr.iur, İstanbul Üniversitesi Ceza ve Ceza Muhakemesi Hukuku Anabilim Dalı
[25] Doktor, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Adli Tıp Anabilim Dalı Uzmanlık Öğrencisi
[26] Avukat
[27] Patoloji Uzmanı Dr.
[28] Prof. Dr., İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı

değerlendirmesidir. Bu değerlendirme; çocuğun fiziksel, ruhsal, bireysel gelişim özellikleri, sosyal durumu, ergenlik düzeyi gibi değişkenler göz önüne alınarak yapılmalıdır. Uygulamada, bu değerlendirme için bir standart oluşturulmadığı ve bu eksikliğin, çocuk adalet sistemi bakımından ciddi hatalı sonuçlara yol açtığı görülmektedir.

Bu çalışmada, faillerin olay tarihinde oniki-onbeş yaş dahilinde olduğu üç farklı cinsel istismar olgusu üzerinden, ceza sorumluluğunun geriye dönük tespitinde, multidisipliner bir çalışma ile retrospektif bir değerlendirmenin nasıl yapılacağı hususu tartışılarak çözüm önerisi sunulması amaçlanmıştır. Ayrıca önerilecek geriye dönük ceza sorumluluğunu değerlendirme yöntemi, Türkiye'de ilk kez akademik ortamda tartışmaya açılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Ceza sorumluluğu değerlendirmesi, cinsel istismar, suça sürüklenen çocuk.

offense. This evaluation should be made by considering variables such as physical, psychological, individual developmental characteristics, social status, adolescence level of the child. In practice, there is no standard for this assessment and this deficiency can lead to serious erroneous results in terms of juvenile justice.

In this study it is aimed to discuss the issue of performing a multidisciplinary retrospective evaluation of criminal responsibility on three different sexual abuse cases in which the perpetrators were within the age of twelve to fifteen years at the time of the crime.

The method of retrospective assessment of criminal responsibility which will be proposed, will be discussed for the first time in Turkey in the academic environment.

Keywords: Evaluation of criminal responsibility, sexual abuse, juvenile pushed to crime.

CİNSEL DOKUNULMAZLIĞA KARŞI İŞLENEN SUÇLARDA BİYOLOJİK DELİLLER VE KİMLİKLENDİRME

Doç. Dr. Emel Hülya YÜKSELOĞLU

Özet

Cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçlarda vücuttan alınan örnekler ve olay yerinden elde edilen biyolojik bulgular üzerinde yapılan genetik incelemeler maddi gerçeğin ortaya çıkarılması bakımından son otuz yılda oldukça önem kazanmıştır. Suçun failini ortaya çıkarabilmek ve gerekli ceza yaptırımının uygulanabilmesi için öncellikle suçun delillerini ortaya koymak gerekmektedir. Bu bakımdan biyolojik deliller ve kimliklendirme işlemi cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçları aydınlatmaya yarayan en kuvvetli araçtır. Elde edilen bilimsel olmayan diğer delillerle karşılaştırıldığında biyolojik deliller maddi gerçeğin kesin olarak ortaya konmasını sağlamaktadır.[1] Tarihte ilk kez 1985 yılında İngiltere'de tecavüz edildikten sonra öldürülen iki genç kızın failinin bulunması için biyolojik delillerden yararlanılmıştır. İngiliz polisi genetik incelemeler yapan Alec Jeffry'den yardım istemiş ve öldürülen kızların vücudundan alınan sperm örneğinden faile ait DNA profili çıkarılmıştır. Daha sonra olayın yaşandığı yerin yakınında bulunan beş bin erkekten kan örneği alınmış ve onların da DNA profili çıkarılmıştır.

BIOLOGICAL EVIDENCE AND IDENTIFICATION OF CRIMES AGAINST SEXUAL IMMUNITY

Associate Prof. Emel Hülya YÜKSELOĞLU

Abstract

Genetic studies on the samples taken from the body in the crimes against sexual immunity and the biological findings obtained from the scene have gained importance in the last three decades in terms of revealing the material reality. In order to reveal the perpetrator of the crime and to apply the necessary sanctions, it is necessary to put forward the evidence of the crime. In this regard, biological evidence and identification process is the most powerful tool to clarify crimes against sexual immunity. Compared to other non-scientific evidences, biological evidences provide a definite demonstration of material reality.[1] Biological evidence has been used to find the perpetrator of two young girls who were killed after being raped in England in 1985 for the first time in history. The British police requested the help of Alec Jeffry, who carried out genetic investigations, and removed the DNA profile of the perpetrator from the sperm sample taken from the body of the killed girls. Then, five thousand men who were near the place of the incident were taken from the blood sample and their DNA profile was removed. Thus, the

Böylece fail yakalanmış ve genetik incelemeler de hukukta yer edinmiştir.

Tabi ki kişilerin temel hak ve özgürlükleri ile özel hayatın gizliliğinin korunması kapsamında yasal düzenlemeler ile genetik incelemelerin gerçekleştirilmesi belirli şartlara bağlanmıştır.[3] Kanunda "Moleküler genetik incelemelerin özel kalıtsal karakterler hakkındaki açıklamayı içermediği bilinen kromozom bölgesi ile sınırlı kalmasına özen gösterilir." düzenlemesine yer verilmiştir.

perpetrator has been caught and genetic investigations have taken place in the law.[2]

Of course, legal regulations and the realization of genetic investigations have been subject to certain conditions in order to protect the fundamental rights and freedoms of individuals and privacy.[3] It is stated in the law that molecular genetic investigations are limited to the chromosomal region, which is known to contain no explanation for specific hereditary characters

CİNSEL DOKUNULMAZLIĞA KARŞI SUÇLARLA İLGİLİ BAZI SORUNLAR VE KADININ FAİLLİĞİ

Doç.Dr. Güneş Okuyucu ERGÜN

Özet

Cinsel dokunulmazlığa karşı suçlar, esas itibariyle cinsel davranışlarla bir kimsenin cinsel dokunulmazlığının yahut cinsel özgürlüğünün ihlal edilmesidir. Her ne kadar herkes bu suçlarda fail olabilir ise de, failin belirli özelliklere sahip olması cezayı ağırlaştırıcı neden teşkil etmektedir. Bununla beraber, kanundaki tanım karşısında cinsel saldırı ve cinsel istismar suçlarının "vücuda organ sokulması" suretiyle işlenmesi şeklindeki ağırlaşmış halinin normal cinsel ilişki biçiminde kadınlar tarafından işlenmesi, kıyasa varan genişletici yorum yapılmaksızın mümkün görünmemektedir. Buna göre, yetişkin bir erkeği kendisiyle normal yoldan cinsel ilişkiye zorlayan bir kadın, cinsel saldırı suçunun TCK m. 102/2'de öngörülen ağırlaştırılmış halinden değil, 102/1'deki basit şeklinden sorumlu olacaktır. Bu tanım, çocuğun cinsel istismarı suçu bakımından değerlendirildiğinde, çok daha vahim bir tablo ortaya çıkarmaktadır. Nitekim bir kadın örneğin 14 yaşındaki bir çocukla normal yoldan cinsel birleşme şeklinde bir ilişki gerçekleştirdiğinde, çocuğun basit cinsel

SOME PROBLEMS REGARDING CRIMES AGAINST SEXUAL IMMUNITY AND THE PROBLEMATIC OF WOMEN OFFENDER

Associate Prof. Güneş Okuyucu ERGÜN

Abstract

Crimes against sexual immunity mainly refer to the violation of a person's sexual immunity or freedom by sexual acts. While any person can be the offender of such crimes, some peculiarities of the offender shall constitute aggravating circumstances. However, the wording of the law prevents the committment of the aggravated forms of the crimes of sexual assault and sexual abuse of children by women by "penetration of an organ in the body" through a sexual intercourse, unless analogical extensive interpretation of the law is made. Accordingly, a woman who forces an adult man to have normal sexual intercourse would not be punished by the aggrevated form of the crime of sexual assult regulated in Article 102/2 of the Turkish Criminal Code, but its ordinary form regulated in Article 102/1 of the Turkish Criminal Code. It becomes much more perilous when such regulation of the crime is assessed as regards the crime of sexual abuse of children. As a matter of fact, if a woman enters into a sexual relation through normal intercourse with, for example, a 14 years-old child, she would be

istismarı suçundan cezalandırılması gerekecektir. Oysa eşitlik ilkesi ve inceleme konusu suçların mahiyeti gereği, böyle bir ayrımı haklı görmek mümkün değildir. Dolayısıyla, kanunda gerekli değişikliklerin yapılması şarttır.

punished by the ordinary form of the crime of sexual abuse of children. However, such distinction is not justifiable considering the principle of equality and given the nature of the crimes which are subject-matter of this analysis. Therefore, the necessary amendments must be made in the law.

TÜRK CEZA KANUNU VE CİNSEL DOKUNULMAZLIĞA KARŞI SUÇLARDA RIZAYA DAYALıAKRAN CİNSELLİĞİ

Doç. Dr. Hakan KARAKEHYA

Özet

Cinsel dokunulmazlığa karşı suçlar içerisinde en ağır ceza ile cezalandırılanlar genellikle çocukların cinsel istismarına ilişkin olanlardır. Bununla birlikte özellikle rızaya dayalı cinsel fiiller bakımından, bu suçların hem fail hem de mağdurunun çocuk olması durumunda ne şekilde hareket edileceği önemli bir tartışma konusudur. Hukukumuzdaki fiili uygulama dikkate alındığında, oldukça küçük yaşlardaki çocukların rızaya dayalı cinsel ilişkileri dolayısıyla ciddi cezalarla karşı karşıya kaldıkları görülmektedir. Bu çalışmada Türk Ceza Kanunundaki düzenlemeler ışığında, çocukların birbirine karşı gerçekleştirdiği rızaya dayalı cinsel davranışlar bakımından cezai sorumluluğunun bulunup bulunmadığı tartışılarak, olması gerekene ilişkin bir öneri sunulacaktır. Doktrindeki farklı görüşlerden faydalanılarak, kendi görüşlerimizin neden-sonuç ilişkisi içinde ortaya konulması ise çalışmada kullanılacak temel yöntemi oluşturmaktadır.

TURKISH PENAL CODE AND CONSENT-BASED PEER SEXUALITY IN CRIMES AGAINST SEXUAL IMMUNITY

Associate Prof. Hakan KARAKEHYA

Abstract

Most severe punishments are accepted for abuse of the children in crimes against sexual immunity. However, it is a important topic to discuss how these offenses will be punished in the events that both the offender and the victim are children. Considering the actual practice in our law, it is observed that children of very young age face serious penalties due to their consent-based sexual relations. Considering the actual practice in our law, it is observed that children of very young age face serious penalties due to their consent-based sexual relations. In this study, in the light of the regulations in the Turkish Penal Code, it will be discussed whether there is a criminal responsibility for children's sexual behavior based on consent and a proposal will be presented. The use of different views in the doctrine and revealing our own opinions in the cause-and-effect relationship constitutes the basic method to be used in the study.

VİKTİMOLOJİK AÇIDAN CİNSEL SALDIRI SUÇLARINDA MAĞDUR KADIN

Dr. Öğretim Üyesi Ozan Ercan TAŞKIN

Özet

Tarihsel olarak kriminoloji çalışmaları faili referans alarak suçu inceler. Zamanla kriminolojinin bir alt dalı olarak viktimoloji, merkezine pasif süjeyi aşar biçimde "mağdur"luk kavramını koymuş ve özellikle cinsel dokunulmazlığa karşı suçlarda mağduru merkeze alan çalışmalar yapılmıştır. Bununla birlikte bu suçlarda, mağdurluk kavramı, daha ziyade "ikincil mağduriyetler" üzerinden tartışılır. Bu önemli ve dikkate değer tartışma sahasıyla birlikte, "ilk veya esas" mağduriyet üzerinde de durulmalıdır. Somut suç nedeniyle ortaya çıkan mağdurluk hali, hak veya menfaatin sahibi olan pasif süjeyi aşar şekilde incelenmelidir. Bu bağlamda, mağdurlar sınıflandırılmalı; mağdurun kişisel, fiziksel ve psişik özellikleri ortaya konulmalıdır. Ayrıca mağdurun faille olan ilişkisinin, fiilden önce ve/veya fiil esnasında var olan koşulların da suçu anlamak boyutunda ele alınması gerekir. Böylece mağdur kişinin, tekrar eden şekilde mağdur olmaması sağlanabilir veya mağdur olma halinden çıkmasının koşulları oluşturulabilir.

THE WOMAN AS A VICTIM OF SEXUAL CRIME FROM THE PERSPECTIVE OF VICTIMOLOGY

Assist. Prof. Ozan Ercan TAŞKIN

Abstract

Historically, criminology studies analyze crimes based on the perpetrator. In time, victimology, as a subbranch of criminology, has put the concept of victimhood into center by exceeding the passive subject, and studies which put the victim into center, especially in crimes against sexual inviolability, have been carried out. However, in these crimes the concept of victimhood is argued in relation with "secondary victimization". With this significant issue, "first or fundamentally" victimization should also be emphasized. The victimhood emerging from concrete crime should be examined in a way that exceeds the passive subject who holds the right or benefit. In this context, victims should be classified and the personal, physical and psychic features of the victim should be presented. In addition to this, the relationship between the victim and perpetrator, and the conditions before, during and after the committed crime should be examined to sum the crime up. In this way, recurring victimhood can be prevented, and the conditions which will end the victimhood can be ensured.

İNTERNET ARACILIĞIYLA İŞLENEN CİNSEL SUÇLAR

Doç. Dr. Volkan DÜLGER

Özet

Cinsel suç kavramından yalnızca ceza kanunlarında yer alan suç tipleri dikkate alınacak olursa cinsel taciz, sarkıntılık, basit cinsel saldırı ve nitelikli cinsel saldırıdan ibaret algılanır. Oysa cinsel suç kavramından bundan geniş ve etkileri açısından ise bunun ötesindedir. Özellikle bilişim devriminden sonra internetin hayatımızın vazgeçilmez bir parçası olması ve özel yaşamlarımız dahil her türlü kişisel verimizin sosyal medyaya taşınmasıyla bu suçların işlenme sıklığı ve etki alanı öngörülemeyecek bir şekilde artmıştır.

İnternet öncesi devirde bir kişiye cinsel suç işlemek için onunla fiziksel temas kurabilecek yakınlıkta olunması en azından mektup vs. gönderilmesi gerekirken, günümüzde failin anonim kalarak dijital alanda cinsel saldırıda bulunması son derece kolaydır. Bu bir yandan failin bulunmasını zorlaştırırken, diğer yandan da suçun işlenmesini kolaylaştıran bir ortamdır. Son zamanlarda eski sevgili ya da eşlerin, diğer tarafından çıplak ya da sevişme anında çekilen görüntü ya da videolarını anonim olarak paylaştıkları "intikam pornosu" (revenge porn) bunun en yaygın örneğidir.

Dijital çağın gündeme getirdiği bir başka cinsel suç işleme yöntemi ise, bir şekilde dijital ortamda elde edilen özel görüntülerin ya da bilgilerin kullanılmak suretiyle mağdurların şantaja maruz bırakılarak, failin kendisi ya da üçüncü kişilerle cinsel ilişki kurmaya zorlanmasıdır.

Bir diğer cinsel suç ise çocuk pornografisi, hayvan pornografisi ya da şiddet içeren pornografik içeriklere erişimin kolaylıkla sağlanmasıdır. Özellikle bunlar tüm dünyanın mücadele ettiği suç işleme modelleridir.

Tebliğimde, aslında çok eski bir suç türü olan cinsel suçların, günümüzün dijital dünyasında geçirdiği dönüşüm, olumsuz anlamda suç failleri için yarattığı fırsatlar ve bunlarla mücadele yöntemleri hakkında genel bir değerlendirmede bulunmaya çalışacağım.

SEXUAL OFFENCES COMMITTED THROUGH INTERNET

Associate Prof. Volkan DÜLGER

Abstract

If sexual offences to take into account are only the types of crimes that are prescribed in criminal codes, the concept of sexual offences is perceived no more than sexual harassment, molestation, simple sexual assault and qualified sexual assault. However the concept of sexual offences is broader and beyond than these in terms of the effects. The frequency of committing these offences and the incidence of them are raised unforeseeably by means of that internet has become the indispensable part of our lives and all sort of our personal datas including private life are brought out social media particularly after information revolution.

Whereas it must have been far away in a certain distance to conduct physical contact such as sending letter at least etc., in today's world it is immensely easy the perpetrator to conduct sexual assault in digital platform anonymously. On one hand this platform obstructs the perpetrator to be found on the other hand enables crimes to be committed. Lately ''revenge porm'' is the most common example of that ex-partner or spouse shares anonymously the other one's naked images or videos during sexual affair.

It is another method of committing sexual offence which digital era brought out, to compel the victims to have an affair with the perpetrator or third person by blackmailing them by means of using their private images or datas.

Another sexual offence is to enable to reach the contains including child pornography,animal pornography or violance. Especially these are the methods that whole world has been fighting against.

In this paper, i am going to try to evaluate the overview of the opportunities in a negative way for the perpetrators and the conversion of sexual offences that actually date back to old times in digital era and method of combat them.

THE OFFENCE OF SEXUAL ABUSE OF CHİLDREN İN THE FRAMEWORK OF

ANAYASA MAHKEMESİ'NİN İPTAL KARARLARI ÇERÇEVESİNDE ÇOCUKLARIN CİNSEL İSTİSMARI SUÇU

Ar. Gör. Eylem BAŞ

Özet

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun (TCK) 103. maddesinde çocukların cinsel istismarı suçu düzenlenmiştir. Hükmün 1.6.2005 tarihinde yürürlüğe girmesinden bu yana Anayasa Mahkemesi (AYM) tarafından hükümle ilgili olarak iki kez iptal kararı verilmiştir. Bu kararlardan ilki AYM'nin 2015/26 Esas (E.) 2015/100 Karar (K.) 12.11.2015 tarihli kararı olup, kararın 29559 sayılı 11.12.2015 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanmasından başlayarak bir yıl sonra yürürlüğe girmesine karar verilmiştir. İkincisiyse AYM'nin 2015/108 E. 2016/46 K. 26.5.2016 tarihli kararı olup, kararın 29769 sayılı 13.7.2016 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanmasından başlayarak altı ay sonra yürürlüğe girmesine karar verilmiştir. Bu tebliğde, söz konusu iki karar ve kararın ardından hükümde gerçekleştirilen değişiklikler incelenmeye çalışılacaktır.

ANNULMENT DECİSİONS OF THE CONSTİTUTİONAL COURT

Res. Assist. Eylem BAŞ

Abstract

Article 103 of Turkish Penal Code No. 5237 (TPC) regulates the offence of sexual abuse of children. Since the entry into force of this norm on 1.6.2005, the Constitutional Court (CC) has decided two annulment decisions on it. The first of these decisions is the judgment numbered 2015/100 (Register Number 2015/26) and dated 12.11.2015. It was decided to enter into force one year after the publication of the decision in the Official Gazette dated 11.12.2015 and numbered 29559. The second one is the judgment numbered 2016/46 (Register Number 2015/108) and dated 26.5.2016. It was decided to enter into force six months after the publication of the decision in the Official Gazette dated 13.7.2016 and numbered 29769. In this study, these two annulment decisions of CC and the amendments made about this norm after these decisions will be examined.

THE ASSESSMENT OF ARTICLE 104 OF THE TURKISH CRİMİNAL CODE

TÜRK CEZA KANUNU'NUN 104. MADDESİNİN RIZA VE ŞİKÂYET YÖNÜNDEN DEĞERLENDİRİLMESİ

Dr.iur.Zeynep KARAER GÜÇLÜ

Özet

Tartışmalı bir hüküm olan 5237 sayılı TCK'nın 104. maddesinin uygulanmasında ortaya çıkan sorunların "rıza" ve "şikâyet" kavramları üzerinde yoğunlaştığı tespit edilmektedir. Bu çalışma, bir hukuka uygunluk sebebi olan "rıza" olgusunun temel unsurlarını açıklamaya, bu unsurların TCK'nın "reşit olmayanla cinsel ilişki" başlıklı 104. maddesi çerçevesinde nasıl anlaşıldığını ve uygulandığını ortaya koymaya, olması gerekeni açıklamaya yöneliktir. Bir kovuşturma şartı olan ve suçun işlenmesinden sonra varlığı aranan "şikâyet" kurumu da temel koşulları yönünden incelenmiştir. Özellikle şikâyet hakkının kullanılması açısından "yetki" ve "geçerli bir şikâyetin varlığı" koşullarının irdelenmesi bu makalenin bir diğer inceleme konusunu oluşturmaktadır. Konu Yargıtay kararları ışığında incelenerek uygulamadaki durum irdelenmiştir. İki açıdan yapılan inceleme, tespit ve değerlendirmeler neticesince TCK'nın 104. maddesinin uygulanabilirliği ve geleceği sorgulanmaya çalışılmış, hükmün yeniden düzenlenmesinin gerekli olup olmadığı tartışılmıştır.

IN RESPECT OF CONSENT AND DEMAND FOR PENALTY/COMPLAINT

Dr.iur.Zeynep KARAER GÜÇLÜ

Abstract

It is determined that the problems by the implementation of disputed Article 104 of the Turkish Criminal Code No: 5237 are concentrated on the concepts of consent and demand for penalty/complaint. This study reveals the basic elements of the fact of "consent", the understanding and implementation of these basic elements in the light of article 104 which is entitled "sexual intercourse with a consenting minor" and tries to explain how the understanding and implementation should be. Demand for penalty/complaint, which's existence is sought after the crime, as a condition of prosecution is examined of its basic conditions. Especially the analysis of the conditions of authority and existence of a valid complaint constitutes another subject of this article. The practice was explicated in the light Supreme Court decisions. As a result of the analyses, determinations and assessments made in two respects, the applicability and future of Article 104 of Turkish Criminal Code has been tried to be questioned. It is discussed whether it is necessary to reorganize the article.

CERTAIN PRACTICAL PROBLEMS CONCERNING ATTEMPT AND VOLUNTARY

CİNSEL SALDIRI SUÇUNDA TEŞEBBÜS VE GÖNÜLLÜ VAZGEÇMEYE İLİŞKİN BAZI UYGULAMA SORUNLARI – YARGITAY İÇTİHADI IŞIĞINDA ELEŞTİREL BİR DEĞERLENDİRME

Dr. R. Murat ÖNOK

Özet

Tebliğimde, TCK m. 102 f. 1 ve 2'de yer alan suçlar (cinsel saldırının temel hali, fiilin sarkıntılık düzeyinde kalmasına dair cezanın azaltılmasını gerektiren nitelikli hal, vücuda organ veya cisim sokulmasına dair cezanın artırılmasını gerektiren nitelikli hal) açısından uygulamada beliren bazı sorunlar değerlendirilecektir. İnceleme, icra hareketlerinin başlaması ve teşebbüs ile gönüllü vazgeçme kuralları ışığında yapılacaktır. Son yıllarda Yargıtay'ın verdiği bazı önemli ve tartışmalı kararlar söz konusu kurallar ışığında ve eleştirel bir bakış açısıyla irdelenecek, hatalı görülen uygulamalar tespit edilerek bunlara dair çözüm yolları önerilecektir.

ABANDONMENT OF ATTEMPT IN THE CRIME OF SEXUAL ASSAULT – A CRITICAL ASSESSMENT IN LIGHT OF THE CASE-LAW OF THE COURT OF CASSATION

Dr. R. Murat ÖNOK

Abstract

I will assess certain implementation problems arising with regard to the crimes embodied in paras. 1 and 2 of Art. 102 TPC (the basic form of sexual assault, the mitigating circumstance which applies where the act amounts to no more than molestation, the aggravating circumstance which applies where an organ or object is inserted into the body of the victim). The analysis will be conducted in light of the rules regarding the commencement of executory actions and attempt, and voluntary abandonment of the criminal attempt. Certain important and controversial judgments rendered in the past years by the Court of Cassation will be scrutinised from a critical perspective under said rules, and possible solutions will be suggested as regards judicial practices that are determined to be erroneous.

THE PROBLEM OF CRIMES AGAINST SEXUAL IMMUNITY

CİNSEL DOKUNULMAZLIĞA KARŞI İŞLENEN SUÇLARDA İÇTİMA SORUNU

Doç. Dr. Mehmet Emin ALŞAHİN

Özet

Cinsel dokunulmazlığa karşı suçlar niteliği itibariyle çoğu zaman başka suçlarla iç içe geçmektedir. Özellikle kasten yaralama, tehdit, kişiyi hürriyetinden yoksun kılma, eziyet, işkence bu suçlardan bazılarıdır. Buna göre, örneğin cinsel saldırı suçunda mağdurun vücuduna verilen acının ayrıca kasten yaralama olarak mı yoksa bu suçun içerisinde mi değerlendirileceği önem arz etmektedir. Aynı şekilde çocukların cinsel istismarı suçu işlenirken mağdurun hareket özgürlüğünün sınırlandırılması ayrıca kişiyi hürriyetinden yoksun kılma suçunu oluşturacak mıdır? Tebliğde cinsel suçların bu suçlar ile ilişkisine değinilecektir. Ayrıca cinsel suçlarda zincirleme suç hükümlerinin hangi şartlar altında uygulanacağı değerlendirilecektir. Bunun yanında cinsel suçlarda fikri içtima konusu da incelenecektir.

Associate Prof. Mehmet Emin ALŞAHİN

Abstract

Crimes against sexual immunity are often naturally intertwined with other forms of crime. In particular, there are some of these crimes, intentional injury, threat, deprivation of liberty, torment and torture. Accordingly, it is important to consider whether the pain given to the victim's body is also intentional injury or within the sexual assault. While crimes of sexual abuse of children's are committed, it is limiting the freedom of movement to the victim. Will It constitute a crime to deprivation of liberty? The aspect of sexual crimes within the corpus of such crimes will be addressed. In addition, the conditions under which successive offences shall be applied in the sexual crimes will be assessed. Moreover, the subject of conceptual aggregation will be examined in the sexual crimes.

LEGAL CHARACTERISTIC OF PREGNANCY TERMINATION WHICH CAUSED BY SEXUAL ASSAULT OR SEXUAL ABUSE AND AN

CİNSEL SALDIRI VEYA CİNSEL İSTİSMAR SUÇU SONUCU OLUŞAN GEBELİKLERİN SONLANDIRILMASINDA UYGULAMADA ORTAYA ÇIKAN SORUNLAR - ÖZELLİKLE GEBELİĞİN SUÇ SONUCU OLUŞTUĞUNUN TESPİTİ VE GEBELİĞİN SONLANDIRILMASINA RIZA GÖSTERİLMESİ

Av.Merve Çetiner/ Prof. Dr. Faruk Turhan

Özet

Cinsel saldırı veya cinsel istismar suçu sonucu oluşan gebeliklerin sonlandırılması hem Türk hem de Alman hukuk sisteminde tartışmasız bir endikasyon olarak görülmektedir. Bununla birlikte her iki hukuk sisteminde bu durumun hukuki nitelendirilmesine ilişkin farklı görüşler mevcuttur. TCK md. 99/6'da yer alan, "kadının mağduru olduğu bir suç sonucu gebe kalması halinde gebeliği sona erdirene ceza verilmeyeceği"ne ilişkin düzenlemenin özel bir zorunluluk hali olarak nitelendirilmesi gerektiğini savunan görüşler yanında, söz konusu düzenlemeyi kusurluluğu kaldıran genel zorunluluk hali kapsamında değerlendiren ve özel bir cezasızlık sebebi olarak nitelendiren görüşler bulunmaktadır.

Alman Ceza Hukuku açısından bakıldığında ise, Alman Ceza Kanunu § 218-a fıkra 3'te yer alan bu endikasyonu, aynı paragrafın ikinci fıkrasına yapılan atıf sebebi ile "hukuka uygunluk nedeni olan zorunluluk hali" (Rechtfertigender Notstand) olarak değerlendiren görüşler yanında "kusurluluğa etki eden zorunluluk hali" (Entschuldigender Notstand) olarak nitelendiren görüşler de bulunmaktadır.

Çalışmada, suç mağduriyeti sonucu meydana gelen gebeliklerin sonlandırılmasına ilişkin Alman ve Türk ceza kanunlarındaki düzenlemeler doktrindeki farklı görüşler dikkate alınarak karşılaştırmalı olarak incelenmesi ve ülkemizde uygulamada karşılaşılan özellikle mağdurun rızası ve gebeliğin sonlandırılma süresine ilişkin sorunlara bu değerlendirmeler ışığında çözüm önerileri getirilmesi amaçlanmaktadır.

ASSESSMENT ABOUT PROBLEMS OF PRACTICE

Lawyer Merve ÇETİNER/ Prof. Dr. Faruk TURHAN

Abstract

Termination of pregnancies (which caused by sexual assault or sexual abuse), is seen as an indisputable indication in both Turkish and German legal systems. However, there are different views on the legal characterization of this situation in both legal systems. Turkish Penal code article 99/6 is as below; "If the woman becomes pregnant as a result of a crime that she is a victim of, the person who terminates the pregnancy is not punished." According to different views, this article can be defined as a special necessity, as a general state of necessity or as a special reason for impunity.

This indication provided by German Penal Code in article 218-a/3. Because of the reference to the second paragraph of the same article, there are some opinions defined this rule as a justificatory necessity. Besides, there are some other opinions defined this rule as an excusatory necessity.

In this study, it is aimed to examine the German and Turkish penal codes related to the termination of pregnancies that resulting from crime victims by considering the different opinions in the doctrine, and to offer solutions to the problems in practice (especially about victim's assent and time limit of the abortion) in our country.

CASTRATION IN CRIMES AGAINST SEXUAL IMMUNITY WITHIN THE FRAMEWORK OF

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ'NİN KARARLARI ÇERÇEVESİNDE CİNSEL DOKUNULMAZLIĞA KARŞI SUÇLARDA KASTRASYON

Dr. Öğretim Üyesi Asuman AYTEKİN İNCEOĞLU

İ.Bilgi Üniversitesi Hukuk Fakültesi

Özet

Cinsel Dokunulmazlığa Karşı Suçlardan Hükümlü Olanlara Uygulanacak Tedavi ve Diğer Yükümlülükler Hakkında Yönetmeliğin 7. Maddesi, ilaçlı ve ilaçsız olarak cinsel dürtünün azaltılmasına veya yok edilmesine yönelik yöntemleri düzenlemektedir. Danıştay, ilgili hüküm hakkında yürütmeyi durdurma kararı almıştır. Normda açıkça düzenlenmemekle birlikte, kimyasal kastrasyonun bu kapsamda olabileceği ileri sürülmüştür. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin cerrahi ve kimyasal kastrasyonu, işkence ve kötü muamele yasağı, özel yaşama ve aile yaşamına saygı hakkı, evlenme ve aile kurma hakkı kapsamında değerlendirdiği kararları mevcuttur. İlgili bu kararlar çerçevesinde, cinsel dokunulmazlığa karşı suçlarda cerrahi ve kimyasal kastrasyon uygulaması tartışılacaktır.

DECISIONS OF THE EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

Dr. Asuman AYTEKIN İNCEOĞLU

İ. Bilgi University Faculty of Law

Abstract

Article 7 of the Regulation on Treatments and Other Obligations to be imposed on those prisoners of crimes against sexual immunity regulates methods for reducing or eradication of sexual impulse with or without medication. The Council of State decided to stop the execution of the relevant provision. Although chemical castration is not clearly regulated in the norm, it has been claimed that it may be within this scope. The European Court of Human Rights has a number of judgments in which it examines surgical and chemical castration within the scope of the prohibition of torture, the right to respect for private and family life and the right to marry and to found a family. Within the framework of these decisions, surgical and chemical castration practices will be discussed.

ACCOMMODATION IN PENAL EXECUTION INSTITUTIONS, RELEASE ON PROBATION, ASSIGNMENT TO OPEN PENAL EXECUTION

CİNSEL DOKUNULMAZLIĞA KARŞI SUÇLARDAN MAHKÛM OLANLARIN İNFAZ KURUMLARINDA BARINDIRILMALARI, KOŞULLU SALIVERİLMELERİ, AÇIK CEZA İNFAZ KURUMUNA AYRILMALARI VE HAPİS CEZASININ ERTELENMESİ

Ar. Gör. Yaprak ÖNTAN

Özet

Kanun koyucular, cinsel dokunulmazlığa karşı suçlardan mahkûm olanların infaz rejimlerinde diğer hükümlülere kıyasla farklı düzenlemeler yapma eğiliminde olabilmektedirler. Bu anlamda, Türkiye'de kamuoyu tarafından da takip edilen başlıca konu, tıbbi tedavi ve kastrasyon olsa da, bunun dışında, başta 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunun ve sair mevzuatın dikkat çekici başka düzenlemeleri de söz konusudur. Bunlar arasında cinsel dokunulmazlığa karşı suçlardan mahkûm olanların hapis cezalarının infazının diğer hükümlülerden ayrı olarak gerçekleştirilmesi, koşullu salıverilmek için infaz kurumunda geçirilmesi gereken sürenin daha uzun olması, infazın ertelenmesini talep etme hakkının olmayışı ve açık ceza infaz kurumlarına ayrılma şartlarının ağırlaştırılmış olması yer almaktadır. Tebliğde, bu düzenlemelerin özellikle eşitlik ile kanunilik ilkelerine uygunluğu değerlendirilecektir.

INSTITUTES AND POSTPONEMENT OF EXECUTION OF IMPRISONMENT SENTENCES OF THE CONVICTS OF CRIMES AGAINST SEXUAL IMMUNITY

Ar. Gör. Yaprak ÖNTAN

Abstract

Legislators, when compared to other convicts, may be inclined to make different regulations regarding the execution regime of convicts of crimes against sexual immunity. In this sense, although the main subject followed also by the public in Turkey is medical treatment and castration, except that, there are several further remarkable regulations of the Code on the Execution of Penalties and Security Measures (Code No: 5275) and other legislation. The imprisonment sentences of the convicts of crimes against sexual immunity being executed separately from other convicts, longer time needed to be served in the execution institution in order to be released on probation, not having the right to demand the postponement of execution and aggravated conditions in order to assign to an open penal institution are among these. In this presentation, the relevance of these regulations to the principles of equality and legality will be evaluated.

EVIDENCE VALUE OF THE COMPLAINANT'S STATEMENT IN SEXUAL CRIMES

CİNSEL SUÇLARDA MÜŞTEKİ BEYANININ DELİL DEĞERİ

Dr. Öğr. Üyesi Kerim ÇAKIR

Özet

Ceza yargılamasında cinsel dokunulmazlığa karşı suçlar, ispatı en zor olan suçlardandır. Bu suçların genel olarak gizli işlenmesi, delil elde etmeyi zorlaştırmaktadır.

Uygulamada müşteki beyanına önem verildiği görüldüğünden, bu beyanın güvenilirliği de tartışma konusu olmaktadır. Cinsel suç mağdurunun yemin vermeksizin tanık olarak dinlenmesi ve neticede sanığı suçlaması, beyanın tartışılmasını haklı kılmaktadır. Belirtelim ki, sadece mağdur beyanına itibar edilip, isnadın faile yakıştığını düşünmek ve kişiyi cezalandırmak ceza yargılaması kurallarına topyekûn aykırıdır.

Yargıtay, mağdur beyanının güvenilirliği ile ilgili, *"mağdurun iftira atması için herhangi bir sebep bulunup bulunmadığı", "mağdur ile sanık arasında husumet bulunup bulunmadığı"* gibi kriterleri dikkate almaktadır. Yalnızca bu kriterlerle maddi gerçeğe ulaşıldığını ifade etmek hukuka aykırı sonuçlar doğurabilir. Mağdurun, husumet nedeniyle yalan söylemesi, failden menfaat elde etmek istemesi ya da herhangi bir nedenle faili suçlayıp, maddi gerçeği çarpıtması ihtimal dâhilindedir.

Düşüncemize göre, cinsel suçlarda beyan delillerini değerlendirme konusunda psikoloji ya da psikiyatri gibi farklı bilim dallarından istifade etmek ve bilirkişilerden yardım almak daha doğru sonuçlara ulaşmamızı sağlayabilir. Hukukun diğer bilim dallarıyla örneğin, psikoloji bilimi ile yeteri kadar etkileşim içinde olamaması ve benzeri disiplinlerden istifade edilememesi, beyan delillerinin takdirinde hatalı uygulamalara neden olabilmektedir. Bu sebeple beyanların inandırıcılığı ile ilgili olarak mağdur psikolojisine önem verilmesi gerekmektedir.

THE RIGHT TO COMPLAINT FOR THE CRIME OF "HAVING CONSENSUAL SEXUAL RELATIONS WITH A MINOR"

Assist. Prof. Kerim ÇAKIR

Abstract

Crimes against sexual immunity in criminal proceedings are the most difficult ones to prove. The general confidentiality of these crimes makes it difficult to obtain evidence.

In practice, it is seen that complainant's statement is considered important therefore, the reliability of this statement is also a matter of debate. Testimony of sexual crime's victim as a witness without an oath and eventually his/her accusation of defendant justify the discussion of that statement. It should be pointed out that regarding indictment as suitable to perpetrator and punishing the person by only taking into account complainant's statement is totally contrary to the rules of criminal proceedings.

The Court of Cassation considers some criteria such as *"whether there is any reason for the victim to slander", "any presence of hostility between the victim and the defendant".* To assert that material truth is attain only by means of these criteria can cause some unlawful consequences. It is likely that the victim could lie because of hostility, seek to benefit from the perpetrator or distort the material truth by blaming the offender for any reason.

In our opinion, benefiting from different disciplines such as psychology or psychiatry and getting help from experts may provide us to reach more accurate results in evaluating the evidence of statements' on sexual crimes. The inability of law to interact with other disciplines enough, for example, psychology. and to benefit from such disciplines, can lead to erroneous practices at the discretion of the proofs. Therefore, attention should be given to the victim psychology regarding the credibility of statements.

REŞİT OLMAYANLA CİNSEL İLİŞKİ SUÇUNDA ŞİKAYET HAKKI

Ar.Gör.Dr. Zahit Yılmaz

Özet

Ceza hukukunda suç ve ceza politikası gereği bazı suçların soruşturulması ve kovuşturulması için şikayet koşulu aranmaktadır . Şikayet hakkı, kişiye sıkı sıkıya bağlı olup, suçun işlenmesiyle mağdur olan ve suçtan zarar gören kişi tarafından kullanılabilir ancak kanun, kimi hallerde bu hakkın kullanımını bir başka kişiye de bırakabilir. Reşit olmayanla cinsel ilişki suçu, TCK' nun 104 üncü maddesinde düzenlenmiştir. Maddenin 1 inci fıkrasında cebir, tehdit, hile olmaksızın on beş yaşını bitirmiş çocukla cinsel ilişkiye girilmesi şikayete tabi tutulmuş ancak madde, şikayet hakkının kimin tarafından kullanılabileceğini açıkça belirtmemiştir. Bu suç ile çocuğun cinsel dokunulmazlığı korunmakta ve fiil çocuğa karşı işlenmektedir. Suçun mağdurunun çocuk olması ve suçun çocuğun rızasına dayanılarak işlenmesi, şikayet hakkının kime ait olduğu problemini meydana getirmektedir. Velayet hakkına sahip olan ve çocuğu korumakla yükümlü olan yasal temsilcilerin çocuk adına şlikayet hakkına sahip oldukları kabul edilmelidir.

Res. Assist.Dr. Zahit YILMAZ

Abstract

In the criminal law, in accordance with the crime and punishment policy, a complaint is required for the investigation and prosecution of a number of crimes. The right to complain belongs exclusively to the person who is filing the complaint and this right can only be exercised by the person who is the victim of the crime and the person who has been harmed by it however, in some cases, the law can leave the exercise of this right to another person. The crime of having consensual sexual relations with a minor is regulated in the 104th article of the Turkish Criminal Code . The 1 st paragraph of the Article defines the crime of having consensual relations with a minor who is over fifteen years old without the use of force, threats or deceit and states that the prosecution of this crime is subject to a complaint but the article does not clearly specify by whom the right to complain can be exercised. This regulation protects the child's sexual immunity as the act is committed against the child. The fact that the victim of the crime is a child and the crime is committed based on the child's consent, raises the problem of whom the right to complain belongs. Any legal representative who has the custody right of the child and who has the obligation to protect the child should be considered as authorized to exercise the right to complaint on the child's behalf.

MANDATORY REPORTING DUTY BY HEALTHCARE PROFESSIONALS IN PREGNANCIES AMONG 15–18 YEARS OLD

REŞİT OLMAYANLA CİNSEL İLİŞKİ İDDİALARINDA İHBAR YÜKÜMLÜLÜĞÜ

Arş, Gör. Dr. Rahime ERBAŞ

Büşra Hazel ATEŞ

Cumhuriyet Savcısı Adayı

Prof. Dr. A. Coşkun YORULMAZ

Özet

15-18 yaş grubu çocukların cinsel dokunulmazlığının ihlalinin mevcudiyetine dair şüphenin oluşması halinde sağlık mesleği mensuplarının durumu adli vaka olarak bildirme yükümlülükleri bulunmaktadır. Bu durum TCK 279 maddesi gereği, kamu kurumlarında çalışanların; TCK 280 maddesi gereği de özel sağlık kuruluşlarında çalışan sağlık mesleği mensuplarının bir yükümlülüğüdür. Nitekim Sağlık Bakanlığı Hukuk Müşavirliği'nin de 2008 yılında bildirdiği görüşünde TCK'nın söz konusu hükümlerine uygun olarak *"18 yaş altındaki gebeliklerde resmi nikahı olmayan gebelerin sağlık kurum ve kuruluşlarına başvurduklarında tespiti halinde adli mercilere bildirimi gerektiği"* belirtilmiştir. Ancak 2009 yılına gelindiğinde "*18 yaş altındaki resmi nikahı olmayan gebeler, kamusal kurum ve kuruluşlarına başvurduklarında, bu ayrıma dikkat edilerek 15 yaşını tamamlamamış olanların (rıza olsun veya olmasın) tamamının ve 15 yaşını tamamlamış olanlar da ise cebir, tehdit, hile veya iradeyi etkileyen herhangi bir emarenin*

Res. Assist. Dr. Rahime ERBAŞ

Büşra Hazel ATEŞ

Public Prosecutor Candidate

Prof. Dr. A. Coşkun YORULMAZ

Abstract

Healthcare professionals are legally obliged to report the cases to the judicial authorities, when they come across to some clues which shows any suspicion of sexual exploitation and abuse of children aged 15-18 years. This is a legal duty for all healthcare professionals that is stipulated in art. 279 of the Turkish Penal Code for those who working in state health institutions and in art. 280 for the healthcare professionals working in private health institutions. As a matter of fact, in 2008, the legal department of the Ministry of Health expressed an opinion upon request in a manner consistent with these provisions by saying that *"pregnancies under 18 years' old who have no formal marriage is to be reported by the healthcare professionals, when they apply to healthcare institutions"*. However, one year after, in 2009, the same legal department gave an opposite opinion by mentioning that *"healthcare providers are obliged to report to the judicial authorities, only when either the child has not yet completed the age of 15 regardless of sexual intercourse is consensual or not is or the 15 years old child is exposed to sexual intercourse with the force, threat, deception or any other means affecting*

varlığı mevcut ise adli mercilere bildiriminin gerektiği" şeklinde tam tersi yönünde görüş bildirmiştir. Bu nedenle özellikle kadın doğum ihtisasında çalışan sağlık mesleği mensuplarının gebelik kontrolüne gelmiş, gebe kalma tarihi 15-18 yaş arasına tekabül eden hastalarda bildirim yapma noktasında çekincemeleri ortaya çıkmaktadır.

Bu tereddütleri ortadan kaldırmak amacıyla bu çalışmada ilk olarak, Sağlık Bakanlığı Hukuk Müşavirliği'nin 2008 ve 2009 yıllarına ait görüşlerinin TCK ile uyumlu olup olmadığı değerlendirilecektir. Sonrasında TCK'daki sağlık mesleği mensuplarının suçu bildirmelerini öngören düzenlemeleri, çocukların cinsel dokunulmazlığına ilişkin suçlar (özellikle TCK m.103 ve 104) ekseninde incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: İhbar, çocuk, cinsel suçlar, gebelik, sağlık mesleği mensupları, hekim.

her will". For this reason, health care professionals particularly in the field of gynecology experience an uncertainty about whether they are legally obliged to report the cases in which the date of conception of the patient corresponds to the age between 15 and 18.

For the purpose of elimination of uncertainties in terms of mandatory reporting, this study will firstly indicate whether the opinions of Ministry of Health Legal Consultancy in 2008 and 2009 are compatible with the provisions of the Penal Code. Subsequently, mandatory reporting statues in Penal Code will be analyzed in in connection with the crimes against sexual integrity of the children such as art. 103 and art. 104 of the Code.

Keywords: Mandatory Reporting, children, sexual crimes, pregnancy, healthcare professionals, physicians.

CİNSEL SUÇLARDA FAİL VE MAĞDURUN ÇOCUK OLMASI HALİNDE ORTAYA ÇIKABİLECEK SORUNLAR ÜZERİNE BAZI TESPİT VE DEĞERLENDİRMELER

Prof. Dr.Çetin ARSLAN

Özet

Türk ceza hukukunda kural olarak ilgilinin rızası (TCK md.26/2) bir hukuka uygunluk sebebidir ve bazı istisnalar dışında suçun oluşumunu engeller. TCK'de düzenlenen cinsel suçlar bakımından ilgilinin rızasının bir hukuka uygunluk nedeni mi yoksa rızanın bulunmayışının suçun maddi unsurlarından biri mi olduğu tartışmalı olmakla birlikte, kanun koyucu cinsel suçlar bağlamında üç grup hal bakımından kişinin rızasına değer tanımamış, bir başka deyişle ilgilinin rızası olsa dahi fiilin suç oluşturacağını hüküm altına almıştır. Kanun koyucunun kişinin rızasının suçun oluşumuna etki etmediğini kabul ettiği ilk durum 15 yaşından küçük çocuklara karşı cebir, tehdit ve hile olmaksızın gerçekleştirilen her türlü cinsel davranış; ikinci durum 15 yaşını tamamlamış olmakla birlikte fiilin hukuki anlam ve sonuçlarını algılama yeteneği gelişmemiş olan çocuklara karşı gerçekleştirilen her türlü cinsel davranış; son durum ise cebir, tehdit ve hile olmaksızın 15 yaşını bitirmiş çocukla cinsel ilişkide bulunmaktır. "Cebir, tehdit, hile olmaksızın" kavramından anlaşılması gereken cinsel davranış ve/veya cinsel ilişkinin çocuğun rızası dahilinde gerçekleşmesidir. Kanun koyucu burada tabiri caizse 15 yaşından küçüklerin veyahut 15 yaşını tamamlamış olmakla birlikte fiilin anlam ve sonuçlarını kavrayamayacak durumda bulunanların hem dışarıya hem de kendilerine karşı korunmasının gerekliliğini öngörmektedir. Benzer şekilde 15 yaşını tamamlamış çocukla rıza dahilinde cinsel ilişkide bulunmak da suç olarak tanımlanmış fakat sayılan diğer iki halden farklı olarak suçun takibi şikâyete bağlı kılınmıştır. Bu üç hal bakımından konu değerlendirildiğinde; sayılan fiillerin her ikisi de çocuk olan kişilerin rızası dahilinde gerçekleşmesi durumunda, başta

mağdur ve failin tespiti olmak üzere çözümü zor sorunların ortaya çıktığı anlaşılmaktadır.

Çalışmamızda cinsel suçlarda fail ve mağdurun çocuk olması halinde ortaya çıkabilecek sorunlar üzerine bazı tespit ve değerlendirmelerde bulunulacaktır. Bu yapılırken konu -*tabii olarak*- mağduru sadece çocuklar olabilen *"çocukların cinsel istismarı (TCK md.103)"* ve *"reşit olmayanla cinsel ilişki (TCK md.104)"* suçları çerçevesinde değerlendirilecektir.

EVALUATION OF THE IMPORTANCE OF THE AGE OF THE VICTIMS

FOR CRIMES AGAINST SEXUAL IMMUNITY

CİNSEL DOKUNULMAZLIĞA KARŞI SUÇLARDA MAĞDURUN YAŞININ ÖNEMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Doç. Dr. Yusuf YAŞAR

Özet

Cinsel dokunulmazlığa karşı suçlar, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 102 ila 105 inci maddeleri arasında düzenlenmiştir. 102 nci maddede cinsel saldırı, 103 üncü maddede çocukların cinsel istismarı, 104 üncü maddede reşit olmayanla cinsel ilişki ve 105 inci maddede cinsel taciz suçu yaptırıma bağlanmıştır.

Cinsel dokunulmazlığa karşı suçların çocuğa karşı işlenmesi, onlar üzerinde fiziksel ve psikolojik bazı olumsuz etkilere sebep olmaktadır. Bu etkiler, çocuğun yaşına ve bedensel gelişimine göre değişkenlik gösterebilmektedir.

Bu etkilerin değişiklik göstermesi temel olarak mağdurun yaşı ile ilişkilidir. Bu bağlamda Türk Ceza Kanun'unda, diğer ülkelerdeki kanunlara paralel olarak mağdura ilişkin yaş aralıkları belirlenmiştir.

İnsanın bedensel ve zihinsel gelişimi doğum ile birlikte belirli yaş dönemlerinde farklılıklar arz ettiği için işlenen fiillerin mağdur çocuk üzerindeki etkileri de değişiklik göstermektedir. 7-12 yaş döneminde nesne ve olaylar hakkında mantıksal olarak düşünebilen çocuk, 12 yaşından sonra ise soyut önermeler üzerine mantıksal olarak düşünebilmekte ve ideolojik sorunlarla ilgilenebilmektedir.

Bu gibi bilişsel farklılıklar değerlendirildiğinde, mağdur çocuğun içinde bulunduğu gelişim dönemine bağlı olarak, maruz kaldığı cinsel suçtan etkilenmesi ve üzerinde meydana getirdiği sonuçlar değişecektir. Bu bağlamda, mağdur çocuğun yaş dönemlerinin kategorize edilmesi ve yaptırımların bu duruma göre değişkenlik göstermesi ceza adaletinin bir gereğidir.

Asssociate Prof. Yusuf YAŞAR

Abstract

Crimes against sexual immunity are regulated in articles 102 to 105 of the Turkish Penal Code numbered 5237. Sexual assault in Article 102, sexual abuse of children in Article 103, sexual relations with minors in Article 104 and sexual harassment in Article 105 are sanctioned.

The treatment of crimes against sexual immunity against the child, causes some physical and psychological adverse effects on them. These effects may vary according to the age and physical development of the child.

The change of these effects is mainly related to the age of the victim. In this context, in accordance with the laws in other countries, age ranges of the victim have been determined in the Turkish Penal Code.

Since the physical and mental development of human beings present differences in specific age periods, the effects of the acts on the victim child also vary. The child who can think logically about objects and events in the age of 7-12 can think logically about abstract propositions after 12 years of age and can deal with ideological problems.

When such cognitive differences are evaluated, the affected child will be affected from the sexual offense to which he / she is exposed and the results it brings on will change depending on the development period of the child. In this context, it is a necessity for the criminal justice to categorize the age groups of the child victim and to show that the sanctions vary according to this situation.

PROPOSED LAW IN CASE WHERE THE PERPETRATOR OF SEXUAL ABUSE CRIME IS A CHILD

Murat AYDIN

CINSEL İSTISMAR SUÇUNUN FAILININ DE ÇOCUK OLMASI DURUMUNA ÖZGÜ YASA ÖNERISI

Murat AYDIN

(E.) Hâkim

Özet

Cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçlar toplumun gündeminde sürekli yer almıştır. Bu suçların faillerinin yargılanmasına ve cezalandırılmasına ilişkin kanun hükümleri tartışmaların odak noktasında bulunmaktadır.

Toplum genel olarak cinsel dokunulmazlığa karşı suç işleyen kişilerin şiddetli şekilde cezalandırılmasını istemektedir. Esasen yürürlükte olan kanunlarda yer alan hükümler oldukça ağır cezalar içermektedir. Fakat bu suçlara ilişin yargılamanın iyi yapıldığını söylemek güçtür.

Cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçların failinin çocuk olması ile failinin yetişkin olması hali ayrı ayrı ele alınmalıdır. Failin çocuk olması halinde uygulanacak yaptırım cezalandırıcı değil; önleyici ve iyileştirici nitelikte olmalıdır.

Çocuk alanında çalışan sivil toplum kuruluşları bir araya gelerek, çocukların cinsel istismardan korunması ve bu suçların failinin çocuk olması durumuna özgü yasa önerileri hazırlamıştır.

Yapılan çalışmalar sonucunda ortaya konulan önerinin üç temel ayağı bulunmaktadır.

1. Cinsel dokunulmazlığa karşı suç işleyen çocukla mağdur çocuk akran ise ve eylem zora dayalı değilse ceza yerine bu suça özgü olarak yapılandırılmış güvenlik tedbiri uygulamak.

2. Cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçların mağdurlarının yargılama sürecinde ikincil mağduriyetlerini önleyici usul hukuku tedbirleri almak.

3. Cinsel istismarın hukuki ve toplumsal meşruiyet zeminini sarsmak ve yıkmak.

Bu tebliğde; söz konusu çalışmayı hazırlayanların kim olduğu, çalışma yöntemi, ortaya koydukları somut yasa önerileri ele alınacaktır.

Retired Judge

Abstract

Crimes against sexual inviolability had always take part in the agenda of the society. The provisions of law about the judgements and the penalizations of the perpetrators of these crimes are always the focal points of this debate.

Generally the society wants the perpatrators to be punished in the most severe way. Principally the provisions of law in this specific matter contains severe punishments but it is difficult to say that the trials are properly done.

The circumstance where the perpetrator of the crime against sexual inviolability is a child or an adult should be considered separately. The sanction that would applied in the case where the perpetrator is a child, should not be disciplinary but preventive and remedial.

Non-governmental organizations working in the field of children collaborated and introduce a draft law on protecting children from child abuse and about the cases special to the case where the perpetrator is a child.

There are three pillars of the proposal that is revealed as a result of the studies:

1. In the case where the child who committed a crime against sexual inviolability is a peer child and the action is not based on coercion, instead of punishment, a security measure that is structured specifically to that crime should be applied.

2. Taking measures in procedural law in order to prevent secondary victimization of victims in the proceedings of crimes against sexual inviolability.

3. Demolishing and discrediting the legal and social legitimacy of sexual abuse.

In this notification, the drafters of the above mentioned studies, the working method and the concrete law proposals that is revealed will be discussed.

SEXUAL VIOLENCE AGAINST WOMEN AS A GENOCIDE INSTRUMENT IN THE LIGHT OF DECISIONS OF INTERNATIONAL CRIMINAL TRIBUNALS

ULUSLARARASI CEZA MAHKEMELERİNİN KARARLARI IŞIĞINDA SOYKIRIM ARACI OLARAK KADINA KARŞI CİNSEL ŞİDDET

Doç.Dr. Olgun DEĞİRMENCİ

Özet

Kadına karşı gerçekleştirilen cinsel şiddet özellikle silahlı çatışma döneminde artmaktadır. Silahlı çatışmaların tarihi aynı zamanda ırza geçme de dâhil olmak üzere kadına karşı şiddetin de tarihi olmuştur. Kadına karşı gerçekleştirilen cinsel şiddet bireysel cinsel şiddetten, etnik temizlik veya soykırım aracı olarak uygulanan cinsel şiddete kadar uzanmaktadır. Özellikle Eski Yugoslavya ve Ruanda'da yaşanan olaylar, kadına karşı cinsel şiddetin soykırım planının bir parçası olduğunu göstermiştir. İlk kez Ruanda Uluslararası Ceza Mahkemesi'nin Akayesu kararında soykırım ile uygulanan cinsel şiddet arasında bağ kurulmuştur. Söz konusu kararda, korunan grubu yok etme özel kastı ile hareket edildiği durumda kadına karşı uygulanan cinsel şiddetin soykırım suçunu oluşturacağı belirtilmiştir. Bu tebliğde soykırım suçu ile kadına karşı cinsel şiddet arasındaki bağa dikkat çekilerek, uluslararası ceza mahkemelerinin kararları ışığında konu açıklanmaya çalışılacaktır.

Associate Prof. Olgun DEĞİRMENCİ

Abstract

Sexual violence against women increases especially in the period of armed conflict. The history of armed conflict has also been the history of violence against women, including rape. Sexual violence against women extends from individual sexual violence to sexual violence as a means of ethnic cleansing or genocide. In particular, events in the former Yugoslavia and Rwanda have shown that sexual violence against women is part of the genocide plan. For the first time, the Rwanda International Criminal Court's Akayesu judgment ruled the link between genocide and sexual violence. It was stated in the decision that sexual violence against women would constitute the crime of genocide if it was committed with special intent to destroy the protected group. In this communiqué, the link between genocide crime and sexual violence against women will be pointed out and the subject will be explained in the light of the decisions of international criminal courts.

THE CONCEPT OF SEXUAL BEHAVIOUR IN THE LIGHT OF BEHAVIOUR CONDUCTIVE TO VIOLATE SEXUAL FREEDOM

Dr. Fahri Gökçen TANER

CİNSEL ÖZGÜRLÜĞÜ İHLAL ETMEYE ELVERİŞLİ DAVRANIŞ ÖLÇÜTÜ IŞIĞINDA CİNSEL DAVRANIŞ KAVRAMI

Dr. Fahri Gökçen TANER

Özet

Cinsel davranış kavramı, TCK'nın 102 ve 103. maddelerinde düzenlenen cinsel saldırı ve çocukların cinsel istismarı suçları bakımından kilit kavramdır. Zira, bu suçların işlenebilmesi için gerçekleşen vücut teması, aynı zamanda bir cinsel davranış olmalıdır. TCK'da cinsel davranış konusunda bir tanım yer almamasını yadırgamamak gerekir. "Cinsel davranış", esas olarak hukuki bir kavram değildir ve hukukçu kavramı doğru anlayabilmek için, tıp, antropoloji, psikoloji ve sosyoloji tarafından yapılacak belirlemelere muhtaçtır. Bir takım davranışların "cinsel" olduğu tartışmasız olmasına karşın, sosyal olarak kabul edilebilir bir takım davranışlarla, cinsel davranışın birbirine yaklaştığı yerlerde bu belirlemeyi yapmak kolay değildir. Neyin cinselliğe ilişkin (cinsel) olduğunu, toplumdaki geleneklerden ve egemen olan kültürden bağımsız olarak açıklamak oldukça güçtür. Bu bağlamda hangi davranışın cinsel olduğunu gösteren sihirli bir formül aramak boşunadır. Yapılması gereken ceza hukukunun temel ilkeleri ışığında her bir olayı yorumlamaktır. Bu bağlamda, suçla korunan hukuki menfaatten hareket eden "cinsel özgürlüğü ihlal etmeye elverişli davranış" ölçütü, kanımızca sorunu çözmek konusunda, en işlevsel ölçüttür. Ancak söz konusu ölçüt de mükemmel ve eksiksiz değildir. Bu tebliğde, söz konusu ölçütün zayıf ve kuvvetli yönleri ışığında, cinsel davranış kavramı üzerinde bir tartışma yürütülecektir.

Abstract

The concept of sexual behaviour is a key concept in terms of sexual assault and sexual abuse of children in articles 102 and 103 of the Turkish Penal Code.
This is because, the body contact that takes place to commit these crimes must also be a sexual behaviour. It should not be found strange that there is no definition of sexual behaviour in TPC. The sexual behaviour is not primarily a legal concept, and in order to be able to understand the concept, a lawyer needs the determinations to be made by medicine, anthropology, psychology and sociology. While it is unquestionable that a number of behaviours are "sexual", it is not easy to make this determination where socially acceptable behaviours and sexual behaviour approach each other. It is quite difficult to explain what is sexual, regardless of the traditions and dominant culture in the society. In this context, it is futile to look for a magic formula that shows which behaviour is sexual. It is necessary to interpret each case in the light of the basic principles of the criminal law. In this context, the criterion of "*behaviour conductive to violate sexual freedom"* which based on the legal interest protected with these crimes, is the best criterion to solve the problem in our opinion. But also, this criterion is not perfect and without any reserve. In this paper, a discussion on the concept of sexual behaviour will be conducted in the light of the weak and strong aspects of the criterion.

A CRITICAL VIEW ON THE CONDITION OF BODILY CONTACT IN THE CRIME OF CYBER-GROOMING AND SEXUAL ABUSE

Assist. Prof. Reşit KARAASLAN

CYBER-GROOMING VE CİNSEL İSTİSMAR SUÇUNDA BEDENSEL TEMAS KOŞULUNA ELEŞTİREL BİR BAKIŞ

Dr. Ögr. Üyesi. Reşit Karaaslan

Özet

6545 sayılı Kanun ile yasal bir dayanağa kavuşmuş olan Yargıtay uygulamasına göre, çocuğa karşı gerçekleştirilmekle birlikte onun beden dokunulmazlığını ihlal etmeyen davranışlar, cinsel istismar suçunu (TCK m. 103) değil, cinsel taciz suçunu (TCK m. 105) oluşturmaktadır. Bunun nedeni Yargıtay'ın cinsel saldırı suçu (TCK m. 102) ile cinsel taciz suçunu (TCK m. 105) ayırmada bedensel temas koşulunu kriter olarak kabul etmesidir. Ancak bedensel temas koşulunun, cinsel istismar suçu ile çocuğa karşı işlenen cinsel taciz suçunu birbirinden ayırmada uygun bir kıstas olup olmadığı, hem TCK m. 103'te yer alan "her türlü cinsel davranış" şeklindeki ifadeden hem de mehaz Alman CK § 176/4'te yer alan bedensel temas olmaksızın da cinsel istismarın olabileceğini kabul eden düzenlemeden dolayı şüphelidir. Bu nedenle bedensel temasın gerçekleşmediği bazı hallerde dahi, eylemin cinsel istismar suçunu oluşturduğu kabul edilmeli ve TCK'da da bu yönde bazı değişiklikler yapılmalıdır. Bu yapılırken de çağımızın vazgeçilmezi olan internet ve bilişim kavramları göz ardı edilmemelidir. Türkçe'ye çocuğun ileride cinsel istismar amacıyla uşaklaştırılması olarak çevrilebilecek olan "cyber-grooming", TCK'da tipik eylem olarak kendine yer bulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: İnternet, cinsel istismar, cinsel taciz, bedensel temas, cyber-grooming

Abstract

According to the Court of Cassation practice which has gained a legal basis together with the Law no. 6545, acts which are committed against a child but do not violate his bodily immunity are crimes of sexual harassment (TCL, art.105), but not sexual abuse (TCL, art.103). The reason for this is that the Court of Cassation accepts the condition of bodily contact as criteria in order to distinguish between the crime of sexual assault and the crime of sexual harassment. However, it is doubtful whether the condition of bodily contact is an appropriate criteria in distinguishing between the crime of sexual abuse and the crime of sexual harassment against a child both because of the expression "all kinds of sexual behavior" appearing in the article 103 of TCL and the provisions of article 176/4 of the German Criminal Law referred to above accepting the possibility of sexual abuse also without bodily contact. Consequently, it must be accepted that the act constitutes a crime of sexual abuse in some cases in which the bodily contact has not occurred and some amendments must be made on TCL in that direction accordingly. And in doing this, indispensable concepts of our age like internet and information must not be passed over. The concept of "cyber-grooming" which may be translated into Turkish as enslavement of child for the purpose of sexual abuse in the future must find a place for itself as a typical act in TCL.

Key words: Internet, sexual abuse, sexual harassment, bodily contact, cyber- grooming

THE REASON OF NON-PUNISHMENT OF CONSENSUAL ADULT SEXUAL INTERCOURSE BETWEEN CLOSE RELATIVES

Res Assist. Kazım Furkan AĞKUŞ

ERGİN YAKIN AKRABALAR ARASI RIZAYA DAYALI CİNSEL İLİŞKİNİN CEZALANDIRILMAMASININ NEDENİ

Arş. Gör. Kazım Furkan AĞKUŞ

Özet

Ergin yakın akrabalar arası rızaya dayalı cinsel ilişkinin suç haline getirilmesi ve cezalandırılması ceza kanunlarından daha eskiye dayanan bir husustur. Söz konusu ilişkilerden kaçınma nedenleri ve bu ilişkiye girenlerin kınanması felsefe, sosyoloji, antropoloji, biyoloji, adli tıp ve kriminoloji kapsamında incelenmektedir. Karşılaştırmalı ceza hukukunda söz konusu farklı bilim dalları tarafından farklı terimler ve kapsamlar üzerinden yapılan açıklamalar ile bu hareketin suç haline getirilmesi gerektiği ifade edilmektedir. Ancak suç haline getirme kuramları, cezalandırmanın amacı ve suç politikası bakımından incelendiğinde, bunu meşrulaştırmaya yönelik iddiaların herhangi rasyonel bir temele sahip olmadığı görülmektedir. Bu kapsamda özellikle "ensest" terimi üzerinden cinsel istismar ve cinsel saldırının nitelikli haline ilişkin psikoloji ve kriminoloji çalışmalarının verileri, ergin kişiler arası rızaya dayalı ilişkilerin cezalandırılmasını meşrulaştırmak için kullanılmaktadır. Ne yazık ki söz konusu ilişkinin cezalandırılması gerektiği ülkemiz öğretisinde de ağırlıklı olarak kabul edilmektedir. Ülkemizdeki toplumsal tepki ve öğretideki eğilim nedeniyle belirli aralıklarla suç haline getirilmesi önerilen bu ilişkiler; Amerikan Yüksek Mahkemesi, Alman Anayasa Mahkemesi ve İnsan Hakları Avrupa Mahkemesi kararlarını takiben ülkemizde yeniden gündeme gelmiştir. Bununla birlikte Türk kanunkoyucunun bu hareketin cezalandırılmasına ilişkin yasa teklifleri ve görüşmelerde, hareketin cezalandırılmamasına ilişkin yaklaşımını korumaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ergin Yakın Akrabalar Arası Rızaya Dayalı Cinsel İlişki, Ensest, Fücur, Suç Haline Getirme, Cezalandırmanın Amacı

Abstract

The criminalization and the punishment of the consensual adult sexual intercourse between close relatives extends to the era before criminal codes. Reasons of avoidance from such relations and disapproval of the people engaging these relations are examined within the scope of philosophy, sociology, anthropology, biology, medicine and criminology. In comparative criminal law there are certain arguments based on the explanations of these disciplines made through different terms and contexts. Nonetheless, these allegations don't have any rational basis in terms of theories of criminalization, purpose of punishment and criminal policy. In this regard, the data of works of psychology and criminology about rape, sexual assault and sexual abuse under the term "incest" are specially used to legitimize the punishment of consensual adult relations. Unfortunately, criminalization of such relations are predominantly accepted in Turkish criminal law doctrine. These relations, which are suggested to be criminalized at certain intervals due to social reaction and tendency of academics in our country, has come to the agenda again following to the decisions of U.S. Supreme Court, German Constitutional Court and European Court of Human Rights. However, the Turkish legislator maintains its approach to not to punish such relations, during legislative actions and process.

Keywords: Consensual Adult Sexual Intercourse between Close Relatives, Incest, Criminalization, Purpose of Punishment

INSEST FROM CRIMININOLGICAL AND VICTIMOLOGICAL PERSPECTIVE

Res Assist. Alparslan DERELİ

KRİMİNOLOJİK VE VİKTİMOLOJİK AÇIDAN ENSEST İLİŞKİ

Arş. Gör. Alparslan DERELİ

Özet

Ülkemizde sıklıkla görülen vakalardan biri de ensest ilişkidir. Ensest ilişki, hukuki, ahlaki ve dini boyutlarıyla nikâhlanmaları yasak olan kişilerin cinsel ilişkiye girmeleridir. Ensest ilişki, tarihte toplumlar tarafından genellikle yasaklanan bir ilişki olsa da örnekleri mevcuttur.

Ensest ilişkilerin önemli bir kısmı aile büyükleri ile çocuklar arasında gerçekleşmektedir. Bu bağlamda ensest ilişkinin mağduru olan çocuklar belirli özeliklere sahiptir. Ensest istismarı sonucunda mağdurlar uzun süreli ve ciddi düzeyde etkilenmektedir. Ensest, çok sayıda çocuğun olduğu, cinsel problemlerin ve geçimsizliklerin yaşandığı ailelerde sıklıkla görülmektedir. Failler ise genellikle erkek, sosyal ilişkileri zayıf, geçmişte şiddet görmüş kişilerdir.

Çalışmamızda, ensest kavramının tarihçesi ve çeşitleri anlatılmıştır. Ayrıca ensest ilişki istismarına uğrayan çocukların genel özellikleri ve ne şekilde etkilendikleri ifade edilmiş, ensest ilişkinin görüldüğü ailelerin yapıları ve faillerin kişilik özellikleri ele alınmıştır.

Abstract

One of the most common cases in our country is incest relationship which is sexual intercourse activity between family members or close relatives. It is forbidded as legal, moral and religious dimensions of society. Although incest relationship is prohibited by societies in history, there are some examples.

An important part of incest relationships take place between elders and children in family. In this context, children who are the victims of incest have certain characteristics. As a result of incest abuse, the victims are affected for a long time and severely. Incest is often seen in families where there are many children who are married from an early age and have sexual problems and incompatibilities. The perpetrators are generally male, their social relations are weak and they have been violent in the past.

In our study, the history and types of incest relationships are explained. In addition to that, the general characteristics of children who have been subjected to incest abused, and the ways how they are affected also are clarified. Also the structures of families with incest and the personality characteristics of the perpetrators are discussed

EVALUATION OF SEXUAL VIOLENCE OF THE INTIMATE PARTNER

Assist. Prof. Ezgi CANKURT

Abstract

YAKIN PARTNERİN CİNSEL ŞİDDETİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Dr. Öğr. Üyesi Ezgi CANKURT

Özet

Cinsel Saldırı suçunun, yakın partner tarafından gerçekleştirilmesine ilişkin olarak Türk Ceza Kanunu'nun (TCK'nın) 102. maddesinde herhangi bir düzenleme bulunmamaktadır. Oysa ki; Kadına Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi (İstanbul Sözleşmesi) 3. maddesi uyarınca, *"mağdurla aynı ikametgahı paylaşmakta olsun veya olmasın veya daha önce paylaşmış olsun veya olmasın, aile içinde veya aile biriminde veya mevcut veya daha önceki eşler veya birlikte yaşayan bireyler arasında meydana gelen cinsel şiddet eylemleri"*nin, "aile içi şiddet" olarak ele alınması gerekmektedir. Eşe karşı gerçekleştirilen cinsel saldırı suçunun şikayete bağlı tutulması ve fakat yakın partner ilişkisine ilişkin herhangi bir düzenlemenin bulunmaması; kadına karşı şiddete yönelik mücadeleyi de sekteye uğratmaktadır. Öte yandan İstanbul Sözleşmesi'nin 5. maddesi uyarınca yakın partnerin cinsel şiddetinin önlenmesi kadar, cezalandırılması da; devletin söz konusu sözleşmeden kaynaklanan yükümlülükleri arasındadır. Yakın partnerin cinsel şiddetinin, cinsel saldırı suçunu düzenleyen TCK m. 102'deki nitelikli haller kapsamında ele alınması gerekmektedir. Aksi durumda, özellikle CEDAW ve İstanbul Sözleşmesi uyarınca devletin yükümlülükleri de yerine getirilmemiş olacaktır.

A COMPARISON OF SIMPLE SEXUAL ASSAULT OFFENCE IN TERMS OF THE TURKISH CRIMINAL CODES NO. 765 AND NO. 5237

Hüseyin Turan

Rapporteur Judge in the Constitutional Court of Turkey

There is no provision in Article 102 of the Turkish Penal Code (TPC) in relation to the fact that the offense of sexual assault was commited by an intimate partner. But; pursuant to Article 3 of the Council of Europe Convention on preventing and combating violence against women and domestic violence (İstanbul Convention), *"violence that occur within the family or domestic unit or between former or current spouses or partners, whether or not the perpetrator shares or has shared the same residence with the victim"*, should be dealt as domestic violence. Keeping the offense of sexual assault against the spouse connected to the complaint and not having any arrangement concerning the close partner relationship; also disrupts the struggle against violence against women. On the other hand, in accordance with Article 5 of the Istanbul Convention, the prevention of sexual violence of the close partner as well as punishment; the state's obligations arising from the contract in question. The sexual violence of an intimate partner, should be regulated as a qualified form of sexual assault in the text of the Article 102 of TPC. Otherwise, the obligations of the state will not be fulfilled, particularly under the CEDAW and Istanbul Convention.

CİNSEL SALDIRI SUÇUNUN BASİT HALİNİN 765 SAYILI VE 5237 SAYILI TÜRK CEZA KANUNLARI BAKIMINDAN KARŞILAŞTIRILMASI

Hüseyin Turan

AYM Raportörü

Özet

Cinsel saldırı suçu, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nda (TCK) cinsel dokunulmazlığa karşı suçlar başlığı altında kişilere karşı suçlardan hemen sonra düzenlenmiştir. Bu suç 765 sayılı TCK'da ise Adabı Umumiye ve Nizamı Aile Aleyhinde Cürümler başlığı altında ele alınmıştır.

5237 sayılı TCK'nın 102. maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde de yer alan cinsel saldırı suçunun basit hali, genel olarak 765 sayılı TCK'nın 415/1 ve 416. maddelerinde düzenlenmiş olan ırz ve namusa tasadii suçuna tekabül etmektedir. Irz ve namusa tasaddi, cinsel ilişki kastı taşımaksızın mağdur üzerinde işlenen ve devamlılık gösteren şehevi hareketlerdir. 5237 sayılı TCK'nın 102. maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinde belirtilen fiil, cinsel arzuları tatmin etme amacıyla bedensel temas suretiyle gerçekleşen; ancak cinsel ilişki boyutuna varmayan ve mağdurun rızasının olmadığı davranışlardır.

765 sayılı TCK'da ırz ve namusa tasaddi suçunda mağdurunun yaşına göre bir ayrım yapılmış ve ceza miktarlarında bun göre bir farklılık oluşturulmuştur. Buna karşılık 5237 sayılı TCK'nın 102. maddesinin birinci fıkrasına göre mağdurun 18 yaşını bitirmiş olması gerekmektedir. Zira 18 yaşından küçük şahıslara karşı uygulanan her türlü cinsel davranışlar, fiilin niteliğine göre cinsel istismar (TCK m.103) veya reşit olmayanla cinsel ilişki (TCK m.104) suçları kapsamında değerlendirilmektedir.

Abstract

Sexual assault offence is set out under the heading of offences against sexual immunity following the offences against individuals in the Turkish Criminal Code (TCC) no. 5237. This offence, in the TCC no.765, is dealt with under the heading of offences against public decency and family order.

Simple sexual assault offence, which is also specified in the first sentence of the first paragraph of Article 102 (TCC no. 5237), in general, corresponds to indecent assault offence set out in Articles 415/1 and 416 of the TCC no. 765. Indecent assault is carnal acts that are continuous and committed on victim, without having any intent of sexual

intercourse. The act specified in the first sentence of the first paragraph of Article 102 (TCC no. 5237) are the acts that occur through physical contact with the aim of satisfying sexual desires but do not reach the sexual intercourse level, without consent of the victim.

A distinction has been made in indecent assault offence in the TCC no. 765 considering the age of the victim of the said offence, and amounts of penalties have been accordingly determined on this basis. On the other hand, pursuant to the first paragraph of Article 102 (TCC no. 5237), victim must have turned the age of 18. Therefore, all kinds of sexual act committed against the persons under 18 are considered within the ambit of offences of sexual abuse (Article 103 of the TCC) or sexual intercourse with a minor (Article 104 of the TCC), having regard to the nature of the act.

CRIME OF GENITAL EXAMINATION

Assist. Prof. Neslihan CAN

Abstract

It must be discussed that crime of genital examination and its preamble which is not existed in comparative law, from the perspective of different disciplines foremost

GENİTAL MUAYENE SUÇU

Arş. Gör. Neslihan CAN

Özet

Mukayeseli hukukta mevcut olmayan genital muayene suçu ve bunun suç tipi olarak düzenlenmesinin gerekçesi başta sosyoloji olmak üzere farklı disiplinler perspektifinden tartışılmasını gerektirir. Zira 765 sayılı eski Türk Ceza Kanunu'nda bu suç tipi mevcut olmadığından o dönemde kimi zaman aile, okul, yurt yöneticileri tarafından özellikle kız çocukları, bekaret kontrolü maksadıyla genital muayeneye maruz bırakılmaktaydı. Özellikle töre cinayeti mefhumunun yaygın olduğu bölgelerde bu muayene; insan onuruna aykırı olması bir kenara, mağdurunun öldürülmesine dahi yol açabilmekteydi.

Bu çekincelere karşın cinsel dokunulmazlığa karşı suçların soruşturma ve kovuşturmasında maddi gerçeğe ulaşılması ve ispat için iç beden muayenesinin bir türü olarak genital muayene uygulanmalıdır. Türk kanun koyucusu da, ceza muhakemesinin amaçları ile insan onurunun gereklerini ve buradaki menfaatler dengesini gözeterek yetkili ve görevli hakim ve savcı kararı olmaksızın yapılan genital muayeneyi ve kişiyi genital muayeneye göndermeyi suç olarak tanımlamıştır.

Ancak genital muayene esasen bir tıbbi müdahaledir ve madde metninde ilgilinin rızasının yer almaması otonomi ilkesi ile bağdaşmamaktadır. Örneğin bir cinsel saldırı fiilinin mağduru, kendisine genital muayene yapılmasına rıza göstermediğinde hekim, rızanın yokluğuna rağmen muayene yaptığında bu, tıp etiğine aykırı olacak; ayrıca maddi gerçeğe ulaşılamadığından cinsel saldırı fiili nedeniyle yürütülmekte olan soruşturma yahut kovuşturmanın şüpheli veya sanığı iftira suçunun mağduru olabilecektir.

Tebliğimde muayeneye tabi tutulan kişinin cinsel dokunulmazlığını ihlal eden bu muayene ile otonomi çerçevesinde tıp etiği arasındaki hassas noktaları gözeterek genital muayene suçunu farklı açılardan tartışmaya çalışacağım.

sociology. Yet there was no available article in Turkish Criminal Code numbered 765, at that time particularly damsels were used to be exposed to genital examination by family, principles of school and dormitory. Especially this examination might lead to be executed for the victim in the regions that honor killing is widespread on the one hand it is against human dignity.

On the other hand genital examination as internal physical examination must be practised in order to reach the material fact in sexual offences. Turkish legislator defines the practice and sending a person to genital examination without the judicial decision by looking out for the aims of criminal procedure and needs of human dignity.

Genital examination is mainly a medical examination though, it is not associated with the autonomy due to the fact that there is no consent requested in the article. For instance if the doctor practices genital examination on a victim of sexual offence against his/her will, this will be contrary to medical ethics; in another case when there is no consent of victim, the suspect or defendant of session of pre-trial or trial which has been conducted, could turn out to be the victim of slander.

In this study, crime of genital examination will be discoursed from different aspects by favoring the sensitive points between genital examination which violates the sexual immunity of person whose body is been exam

THE ATTITUDES AND BEHAVIORS OF THE POLICE ABOUT THE VICTIMS OF SEXUAL CRIMES APPLYING TO THE POLICE STATIONS

Master Student İrem ÜNAL

Abstract

Sexual crimes is the disruption of one's body immunity without the consent of the person. Sexual attack, which happens unexpectedly and

POLİS MERKEZLERİNE BAŞVURAN CİNSEL SALDIRI MAĞDURLARI HAKKINDA POLİSİN TUTUM VE DAVRANIŞLARI

YL Öğrencisi İrem ÜNAL

Özet

Cinsel saldırı, kişinin rızası olmadan kişinin vücut dokunulmazlığının bozulmasıdır. Beklenmeyen zamanda, mahremiyetinin ihlal edilerek tüm karşı koyma girişimlerine rağmen yaşanan cinsel saldırı mağdurun fizyolojik ve psikolojik sağlığını etkilemektedir. Cinsel saldırı sonrası mağdurda Travma Sonrası Stres Bozukluğu görülme sıklığı en yaygın olan psikopatolojidir. Travmanın ilk etkilerinde mağdur yaşadığı olayla ilgili kendisini suçlar, benzer bir olayın yeniden başına gelebileceğini ve kendisini koruyamayacağını düşünür. Travmatik deneyimden sonra mağdurda hafıza sorunları, dalgınlık, yer/zaman oryantasyonunda sorunlar görülebilmektedir. Mağdurun bilişsel fonksiyonlarındaki sorunlar, ifadesi sırasında mağdurun güvenilirliğine şüphe duyulmasına neden olabilmektedir. Doğrudan mağdurun bildirisiyle başlayan adli süreç, mağdurun adalet sisteme olan güvensizliği ya da mağdurun olayın travmatik deneyiminden kaçınması nedeniyle her zaman yapılmamaktadır. Toplum içinde daha önceki mağdurların adli sürece yönelik deneyimlerinden kaynağını alan olumsuz söylemler de, cinsel suçların karanlık sayı olarak kalmasında etkilidir. Cinsel saldırı mağdurlarının suçu bildirmemelerinin arkasında yatan düşüncelerinden bazıları; polisin ifade sırasında dış görünüşünden ötürü kendisini suçlayacağı, suçlunun yakalanamayacağı ve sürecin mağdur açısından uzun ve yıpratıcı olduğudur.

Çalışma kapsamında, adli sürecin bir parçası olan kolluk kuvvetlerinden yaklaşık 7 polisle yüzyüze olarak derinlemesine görüşmeler yapılacaktır. Cinsel saldırı mağdurlarının polis merkezlerinde geçirdikleri süreç ve polislerin mağdurlara yönelik tutumları hakkında veri toplanarak, cinsel suç mağdurlarının yaşadıkları adli süreç anlaşılmaya çalışılacaktır. Çalışmanın violates the privacy in spite of all counter-attempts, disrupts physical and mental health of someone. The most common type of post-traumatic stress disorder in the victim after sexual assault is psychopathology. In the first effects of trauma, the victim blames herself/himself about the incident and thinks that a similar event can happen again to her/him and cannot protect herself/himself. After the traumatic experience, memory problems, confusing and place / time orientation can be seen in the victim. The problems in the cognitive functions of the victim may cause suspicion of the victim's reliability during her/his statement. The judicial process, which mostly starts with declaration of the victim, is not always done because of the distrust of the victim to the criminal justice system or the victim's avoidance of the traumatic experience of the incident. Negative discourses that originate from previous victims' experiences with the judicial process is effective in keeping the sex crimes as a dark number. Some of the thoughts behind the crimes of sexual assault victims not reporting the crime that the police would blame him/her appearance during the statement the perpetrator could not be captured, and that the process was long and abrasive for the victim.

In this study, in-depth interviews will be conducted with approximately 7 police officers from law enforcement, which are part of the judicial process. The process of sexual assault victims in the police centers and the attitudes of the police towards the victims will be collected and the judicial process experienced by the victims of sexual crime will be studied. In the light of the data of the study, it is planned to propose solutions for the better functioning of the process for the victim and the society.

verileri ışığında mağdur ve toplum için sürecin daha iyi yürütülmesine yönelik çözüm önerileri getirilmesi planlanmaktadır.

AN ALTERNATIVE APPROACH TO PREVENT SEXUAL OFFENCES: SITUATIONAL CRIME PREVENTION

Master Student Yağmur ALTAY

Abstract

The criminal justice system gets involved in the process after the victimization has already occurred and also it could not completely eliminate the existing losses, nor was it successful in preventing the crime. For this

CİNSEL SUÇLARI ÖNLEMEDE ALTERNATİF BİR YAKLAŞIM: DURUMSAL SUÇ ÖNLEME

YL Öğrencisi Yağmur ALTAY

Özet

Mağduriyet doğduktan sonra devreye giren ceza adalet sistemi ne mevcut mağduriyeti tamamıyla giderebilmekte ne de iddia edildiği gibi suçu önlemede başarı göstermektedir. Bu nedenlerle, bu çalışma ile hep cezalandırma ve caydırıcılık teorisi kapsamında ele alınan cinsel suçlara alternatif bir yaklaşım getirilmek istenmektedir. Kriminolojide mağduriyet teorilerinden biri olan "rutin aktiviteler teorisi" üzerinden cinsel suçları önlemek için olası çözümler önerilmeye çalışılacaktır. Bahsedilen teori, suçlunun suçu işlemedeki motivasyonuna bakmadan hangi etkenlerin mağduriyete neden olduğuna açıklama getirir. Öte yandan teoriye getirilen temel eleştiri suçun nedenini mağdurun olağan davranışları üzerinden açıklamasıdır. Türkiye'de cinsel suç mağdurlarının maruz kaldığı suçlayıcı söylemler açısından güncellik taşıdığından, bu tartışmaya da çalışmada ayrıca yer verilecektir.

Teorinin suçu önlemek için önerdiği sistem "durumsal suç önleme"dir. Temel yaklaşımı şudur: suçun meydana geldiği durum ve şartlar doğru tespit edilip müdahale edildiğinde suç da önlenmiş olacaktır. Hızlı şekilde hayata geçirilebilecek programları da kapsadığından sorunlara müdahalede avantajlı bir yoldur. Çalışmada önce literatürde cinsel suçlara yönelik hayata geçirilmiş durumsal suç önleme programlarına ve bu programların başarılarına değinilecek, sonrasında ise Türkiye'de uygulanabilecek olası program önerileri tartışılacaktır.

reason, this study aims to bring an alternative approach to sexual crimes, which are generally covered by the punitive approach and the theory of deterrence. One of the theories of victimization in criminology is 'routine activities theory'. This theory explains which factors lead to victimization, regardless of the motivation of the perpetrator. On the other hand, the main criticism the theory faced with is that the victimization explained by the usual behaviour of the victim. Because of the common blaming manner against sexual crimes' victims, the topic is a current affair in Turkey, so this debate will also be counted in the study.

The propose of routine activities theory to prevent crime is "situational crime prevention". The main approach is that when the circumstances and conditions of the crime are correctly identified and intervened, the crime will be prevented. It is an advantageous way to intervene in problems as it includes programs that can be implemented quickly. In this study firstly, situational crime prevention programs

which have been implemented for sexual offences and their outcomes will be examined, and then possible programs that can be implemented in Turkey will be discussed.